

[பேராகிரியர் க. அன்பழகன்] [1989 ஏப்ரல் 3]

தலைவரும், உறுப்பினர்களாக இன்றைக்கு வந்திருப்பவர்களும் இன்று ஒரு நாள் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இருந்து விலக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அல்லாமல், பொதுவாக, இந்த அவையில் தொடர்ந்து தொல்லைகளைத் தந்து கொண்டிருப்பவர்கள் என்ற முறையிலும், பேரவை விதிமுறைகளுக்கும் பேரவைத் தலைவருக்கும் கட்டுப்படாமல் இயங்குகிறவர்கள், அமைதியைக் குலைப்பவர்கள் என்ற முறையிலும் பேரவை முன்னவர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தைப் பேரவையின் முடிவிற்கு இப்பொழுது நான் விடுகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் நிற்குகொண்டே இருந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சார்ஜன்டிற்கு வாட்ச் அன்ட் வார்ட்டை விட்டு அவர்களை வெளியேற்றுமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

(பேரவைக் காவலர்கள் அனைத்திந்திய அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களை அவையிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றனர்.)

[பிற்பகல் 1-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1989-90—மொது விவாதம்—தொடர்க்கி—

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் பாடலோடு தொடங்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை குறித்த விவாதங்களுக்குப் பதிலளிக்கும் போதும், அவருடைய பாடலையே நினைவு கூர்ந்திட விரும்புகிறேன்.

“ கரை சேற்றால் தாமரையின் வாசம் போமோ !

காரிருள் தான் சூரியனை மறைப்பதுண்டோ !

பேரெதிர்ப்பால் உண்மை தான் இன்மையாமோ !”

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

என்று அந்தப் புரட்சிக் கவிஞன், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாடி வைத்த அந்த உண்மை வரிகளை உள்ளத்திலே பதிய வைத்துக்கொண்டு என்னுடைய பதிவுரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பொது விவாதத்தில் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சியான அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பிலும் மற்றும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட், ஜனதா தளம், தமிழ்நாடு பார்வாண்டு பிளாக், தமிழ்நாடு ஜனதாக்கட்சி ஆகிய கட்சிகளின் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சிக்கு அடுத்த கட்சியாக அமர்ந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலும் சற்றொப்ப 50-க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

அரசின் சார்பிலே நான் தயாரித்து இந்த அவை முன்னால் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை அப்படியே அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய வேத புத்தகமென்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. குறைபாடுகள் இருக்கலாம்; குற்றங்கள் கூட இருக்கலாம்; அவைகளையெல்லாம் சரி செய்துகொள்ளக் கூடிய அரிய யோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். இன்றைக்குக் காலையிலே என்னுடைய அருமை நண்பரும், இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கினுடைய தலைவருமான அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் ஜனநாயகத்தினுடைய மாண்பு குறித்து விளக்க உரை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகம், ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சிகள், என்கின்ற இரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு நாணயம். நாணயம் தவறுகின்றவர்கள் சில பேர் எதிர்க்கட்சிகளிலே வந்து விடுகிற காரணத்தால், ஜனநாயக நாணயம் சில நேரங்களிலே செல்லாததாக ஆகிவிடக்கூடும் என்கின்ற அச்சத்தின்பாற்பட்டுத்தான் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் காலையிலே அந்தக் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

பொதுவாக இந்த அவையின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டம் குறித்து நாட்டிலே உள்ள சில ஏடுகள் எல்லாம் எவ்வாறு கருத்து அறிவித்திருக்கின்றன என்பதைச் சுருக்கமாக இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். 29-3-1989 நாள்ிட்ட, எக்கனாமிக் டைம்ஸ் (Economic Times)—“Tamil Nadu's rcsy dreams” என்ற தலைப்பில்

“The Tamil Nadu Chief Minister Mr. M. Karunanidhi, has struck a balance between discretion and valour in producing additional resource mobilisation to the tune of Rs. 50 crores in the coming year. Moreover, the Budget has something to offer to almost everybody. For the industrialist, there is promise of stepped up outlay on power as well as three new growth centres. For the agriculturist, there is a whole new package of drought relief and debt relief. For the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and the Most Backward communities as well as women and the unemployed, the Budget spells out special schemes to implement the DMK's poll assurances” என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 3]

“தமிழ்நாட்டின் மலரும் எதிர்பார்ப்புக்கள்” என்ற தலைப்பில் வருமானத்தில் 50 கோடி ரூபாய் வரை நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்காக ஒரு நடுநிலையான கொள்கையைத் தமிழக முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் வேகத்துக்கும், விவேகத்துக்குமிடையே நின்று வகுத்திருக்கிறார். அநேகமாக எல்லாத் தரப்பு மக்களையும் நிறைவு செய்யும் வகையில் நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது. தொழிலதிபர்களுக்குக் கூடுதல் மின்சாரமும், மூன்று புதிய தொழில் வளர்ச்சி மையங்கள் அமைக்க உறுதியும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணம், மற்றும் வறட்சி நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் புதிய சலுகைகள் முழுமையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் வேலையில்லாதவர்களுக்கும், மகளிருக்கும் சில சிறப்புத் திட்டங்களை நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்து, எல்லா வகையிலும் தி.மு. கழகம் தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முனைந்துள்ளது என்பது அந்தத் தலையங்கத்தின் சாராம்சம்.

அடுத்து, “Financial Express”—29th March 1989—

“The Chief Minister Karunanidhi was able to make a soft-landing with his Budget for 1989—90. The flight has been made smooth by the readiness, though belatedly, to off-load cargo in the shape of certain financial Plan targets. All said and done, the Chief Minister, who also holds the Finance portfolio, has done well in managing the pressure-cooker of State finances to provide for a wide range of reliefs and funds for enlarged scale of welfare measures” என்று குறிப்பிடுகிறது.

“Newstime”—28th March 1989 இதழில் “A Welfare Budget” என்ற தலைப்பில்,

“When does a populist Budget become a welfare Budget?”

“When it is presented by an Opposition Government” என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எப்போது மக்கள் நிதிநிலை அறிக்கை, மக்கள் நல ஆதரவு நிதிநிலை அறிக்கையாக ஆகிறது என்று கேட்டு அதற்குப் பதில் அளிக்கிறது, மாநிலத்தில் ஒரு எதிர்க்கட்சி அரசு அமைந்து நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யும்போதுதான் என்பதாக.

“Hindu” பத்திரிகை 27-3-1989

“Poll promises fulfilled” என்ற தலைப்பில்

“The Chief Minister Karunanidhi, on Saturday, announced a number of welfare measures in the Budget for 1989—90 in fulfilment of the promises made in the D.M.K. Election manifesto” என்று குறிப்பிடுகிறது.

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“News Today” என்ற ஏட்டில் 27-3-1989 இல் “Welfare-oriented Budget” என்ற தலைப்பில்

“The Tamil Nadu Government was faced with three problems—a precarious financial position, an urgency for encouraging an improvement in the development exercise and the need to redeem the Election promises. It should be said to the credit of the D.M.K. Government that its Budget for 1989-90 is charted specifically to tackle these three issues to a creditable extent.” அதாவது, தமிழக அரசு மூன்று பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. ஒருபுறம் கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறை, மறுபுறம் வளர்ச்சிப் பணிகளில் தீவிரம் காட்ட வேண்டிய அவசியம், இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டாயம், இந்த இக்கட்டான பிரச்சினைகளைத் தி.மு. கழக அரசின் முதல் நிதிநிலை அறிக்கை சாமர்த்தியமாகச் சமாளித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், மக்களின் நம்பிக்கைக்கும், எதிர்பார்ப்புக்கும் ஈடு கொடுத்து அமைந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

அதனையொட்டித்தான் இங்கே பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே பேசிய உறுப்பினர்களே கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பலவற்றை வரவேற்றுப் பாராட்டிப் பேசியிருக்கின்றார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி நான் வெகுவான விவரங்களை நீங்கள் சுட்டிக்காட்டிய அடிப்படையிலே ஆராய்வதற்கு முன்பு, தொடர்ந்து நாம் வலியுறுத்தி வருகின்ற மாநில உரிமைகள், மாநில அதிகாரங்கள் இவைகளைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும்.

[பிற்பகல் 1-10]

நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுதும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய சார்பிலே விரையன் அவர்கள் நேற்று உரையாற்றியபொழுதும், அதைப்போலவே நம்முடைய பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் உரையாற்றியபொழுதும், பூவராகன் அவர்கள் உரையாற்றியபொழுதும், தமிழ்நாடு ஜனதா கட்சியினுடைய தலைவர் விஜயராகவன் அவர்கள் இங்கே உரையாற்றியபொழுதும் மாநில உரிமைகள் எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசினால் பறிக்கப்படுகின்றன, அவைகளையெல்லாம் நாம் பெறுவதற்குத் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்திருக்க வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இன்று நேற்றல்ல, மாநில உரிமைகள் வேண்டும்; இன்னும் சொல்லப் போனால் மாநில சுயாட்சி எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அமையப்பெற வேண்டுமென்ற கருத்தை நாம் அல்ல, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களேகூட இந்தியா சுதந்திரம் பெறுகிற அந்தக் காலக்கட்டத்தில் அழுத்தத்திருத்தமாக எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். அகில இந்தியக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

காங்கிரஸ் கட்சி 1945-ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள் முன்னால் வைத்த தேர்தல் பிரகடனத்தில் இந்தியக் கூட்டாட்சி என்பது அதன் பல்வேறு பகுதிகளிலும் விரிந்து இணையும் ஒன்றியமாக இருக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதிகளுக்கு, அதாவது மாநிலங்களுக்கு, அதிகபட்சம் சுதந்திரம் அளிப்பதற்காக எல்லோருக்கும் பொதுவான, முக்கிய அதிகாரங்கள் கொண்ட குறைந்தபட்ச அதிகாரங்களைக் கூட்டாட்சி அரசிற்கும் தேவைப்படும் பகுதிகள் அதாவது மாநிலங்கள் விரும்பினால் ஏற்கும் பொதுவான, அதிகாரங்கள் கொண்ட பொதுப் பட்டியலும் இருக்கலாம்.

அதைத் தொடர்ந்து 1947 ஆம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தில் இப்போது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் உள்ள நிலப் பகுதிகளும், இந்திய சமஸ்தானங்களில் உள்ள நிலப்பகுதிகளும், வேறு வெளியே உள்ள பகுதிகளும் இணைந்து சுதந்திர இந்தியாவாக விளங்கும், அரசியல் நிர்ணய சபை தீர்மானிக்கிறபடியான எல்லைகளைக் கொண்டோ அல்லது இப்போதுள்ள எல்லைகளுடனோ அவை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தனித்த சுயாட்சி உள்ள பகுதிகளாகச் செயல்படும், எஞ்சிய அதிகாரங்களும் அப்பகுதிகளுக்கே அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால், அவைகள் அனைத்தும் மறந்து போனவைகளாக, தொடர்ந்து மறுக்கப்பட்டகூடிய கொள்கைகளாக காங்கிரஸ்காரர்களால் ஆகிவிட்டன என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களும், நாட்டிலே உள்ள அரசியல்வாதிகளும் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

ஆனால், நாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அமைத்த இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, இராஜமன்னார் குழு, அந்த குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை இந்த அவையில் 1974-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் தொடர்ந்து இன்று நாடு முழுவதும் பல்வேறு மாநிலங்களில், மாநிலங்கள் சுயாட்சித் தன்மையோடு, முழுமையான சுயாட்சித் தன்மையோடு விளங்க வேண்டுமென்ற குரல் பரவத் தொடங்கியிருக்கிறது. கர்நாடகத்தில், கேரளாவில், ஆந்திராவில், மேற்கு வங்கத்தில், அஸ்ஸாமில், அரியானாவில் என்று இப்படிப் பல்வேறு மாநிலங்களில் உருவாகியிருக்கிற, உரக்க ஒலிக்கத் தொடங்கியிருக்கிற இந்தக் குரல் எதிர்க்கட்சிகளுடைய ஆட்சிகள் இல்லாத, காங்கிரஸ் ஆட்சிகள் இருக்கிற மாநிலங்களில் கூட பரவத் தொடங்கியிருக்கிறது.

இதைத்தான் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கே சொன்னார்கள். இந்தக்கருத்தை வைத்து உடனடியாக நான் ஒரு பெரும் போராட்டம் நடத்த விரும்பாவிட்டாலும்கூட மாநிலங்கள் அதிக உரிமை பெற வேண்டும், மாநில சுயாட்சி பெற வேண்டுமென்ற இந்தக் கருத்தைப் பரப்புகிற பணியையே ஒரு போராட்டமாக இந்தியா முழுவதும் நடத்த வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் அன்று தன்னுடைய மரணத்தறுவாயில் எழுதிய இறுதிக் கடிதத்தில் 'ஹோம் லேண்ட்' பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டார்கள். அதை யொட்டி இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதிலும் இந்தக் கொள்கை பரவியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மாநில அரசுகள் இன்றுள்ள

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் இயங்கவேண்டிய இந்த நிலையில், நிர்வாக மோதல்களை, தேவையற்ற அளவிற்கு உருவாக்கிக் கொள்ளாமல், மாநில சுயாட்சிக்காக குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, நிர்வாகத்தில் மோதல் ஏற்படக் கூடாது. உறவிற்கு கை கொடுப்போம்—நிர்வாகத்தில்; அதே நேரத்தில் நம்முடைய உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்ற அந்த மொழிக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி, அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, தன்னுடைய கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டு நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே படிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையானாலும், இன்றைக்கு விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவுற்ற நிலையில் பதிலளிக்கப் படுகிற இந்தச் சூழ்நிலையானாலும் சரி, அரசியல் சட்டத்தின்படி நடைபெறுகிற செயல்களே தவிர, விரோதமான செயல்கள் அல்ல. கவர்னர் அவர்கள் கடந்த 25-ம் தேதிடன்று நிதிநிலை அறிக்கை சட்டமன்றத்திலே வைக்கப்பட வேண்டும் என்று அறிவிக்கிறார்கள், ஆணையிடுகிறார்கள். அதற்கேற்ப, அரசியல் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலேதான் கவர்னர் குறிப்பிட்ட அந்த நாளில் நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே படிப்பதற்கு நாங்கள் முன்வருகிறோம். நிதிநிலை அறிக்கை படிக்கப்படுகிற நேரத்திலே ஒரு குழப்பம் ஏற்படுத்தி, அந்த நிதிநிலை அறிக்கை வழங்கப்படும்போது அவைகள் கிழித்தெறியப்பட்டும், சுக்குநூறாக ஆக்கப்பட்டும் ஒரு அமளியை உருவாக்கிவிட்டு, பிறகு நிதிநிலை அறிக்கையை நான் படிக்கத் தொடங்கியபோது, ஏற்கெனவே நிதிநிலை அறிக்கை வெளியாகிவிட்டது என்று எடுத்துச் சொல்லி, எனவே நிதியமைச்சர் ராஜினாமாச் செய்யவேண்டும் என்று கூறக்கூடிய வாய்ப்புகூட உண்டு. அதனால்தான் நிதிநிலை அறிக்கை படிக்கிற நாளில், அந்த அலுவலைத் தவிர, வேறு அலுவல் இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்கெனவே இருந்த சபாநாயகர்கள் முடிவு எடுத்து, அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்த அவையின் முன்னால் நான் வைத்தேன்.

அன்றைக்கு நடைபெற்ற அமளி துமளிகளைப் பற்றி யெல்லாம் நான் இங்கே மீண்டும் நினைவூட்டவோ, அவைகளை விரிவாகப் பேசவோ விரும்பவில்லை. ஏன் என்றால், நாங்களும் நீங்களும் சேர்ந்து மக்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையே தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்படும்போது, நம்முடைய நிதி நிலவரங்கள், திட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றியும் கொஞ்சம் நெஞ்சிலே பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்த அறிக்கையில்கூட அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும்கூட, இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ இந்த அரசு வந்தபிறகுதான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றவில்லை என்பதைப்போல ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்தினார். அல்ல. நடப்பு ஆண்டு என்பது மிப்ரவரி-மார்ச் ஆகிய இந்த 2 மாதங்கள் மாத்திரமல்ல. நடப்பாண்டிலே இவைகள் மிச்ச சொச்ச மாதங்களே தவிர வேறு அல்ல. 1988-89 என்கின்ற இந்த ஆண்டு முழுவதும் குடியரசுத் தலைவருயை ஆட்சி நடைபெற்ற ஆண்டாகும். இந்த ஆண்டிலேதான் தமிழ்நாடு ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு 1,457 கோடி ரூபாய் அங்கீகாரம் கிடைத்து விட்டது என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஏன், தேர்தல் வரப்போகிறது என்ற காரணத்தினால், தேர்தல் பிரச்சாரத் திற்காக அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள, திட்டத்திற்கு 1,457 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி கிடைத்துவிட்டது என்ற ஒரு போலிப் பிரச்சாரம் ஒரு மாய்மாலப் பிரச்சாரம் அன்றைக்கு நடைபெற்றது. அது குறித்து, அன்றைக்கு 13-2-1988 தினமணிப் பத்திரிகையில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மூப்பனார் அவர்கள் ஒரு செய்தி விடுத்தார்கள். “தமிழகத்தின் வளர்ச்சிக்கும், நல் வாழ்விற்குமான திட்டப் பணிகளுக்கு 1,457 கோடி ரூபாய் வழங்க சம்மதித்ததற்காக பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி மற்றும் திட்டக் குழுவிற்கு அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி பொதுச் செயலாளர் ஜி. கே. மூப்பனார் நன்றி தெரிவித்து உள்ளார்” என்று ஒரு செய்தியும் அதைத் தொடர்ந்து அதே பத்திரிகையில் “தமிழ்நாட்டின் ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து, மத்திய உள்துறை துணை மந்திரி ப. சிதம்பரம் அவர்கள் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளார்” என்று ஒரு செய்தியும் அதிலே வந்தது. ஆனால் உண்மை என்ன வென்றால், தமிழ்நாடு அரசு கேட்டது 1,430 கோடிதான். திட்டத்திற்காகக் கேட்டதே 1,430 கோடி. ஆனால் திட்டக் குழு ஒதுக்கியது 1,457 கோடி. ஏன் என்பது உங்களுக்குப் புரியும். தேர்தல் ஆண்டு என்பதால், நீங்கள் கேட்டது 1,430 கோடியாக இருந்தாலும், நாங்கள் 1,457 கோடி ஒதுக்குகிறோம் என்று அறிவித்தார்கள். 27 கோடி ரூபாய் அதிகம் பெற்றுவிட்டோம் என்றெல்லாம் அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்கள். இதிலே திட்டத் திற்கான முழுத் தொகையும், மத்திய அரசே கொடுப்பது அல்ல, திட்டம் என்றால் திட்டத்திற்கான ஒப்புதல், அதற்குப் பெயர்தான் திட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டோம் என்பது. அவர்கள் ஓரளவு பணம் தருவார்கள். ஒரு திட்டத்திலே மூன்றிலே ஒரு பங்குகூட மத்திய அரசினுடைய உதவி கிடைக்காது. நாம் இந்த மாநிலத்திலே உருவாக்கிக் கொள்கின்ற ரிசோர்சஸ், நிதி ஆதாரங்கள், அவைகளைக் கொண்டுதான் திட்டங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதில் உண்மை என்னவென்றால் 1987-88 ஆம் ஆண்டைவிட, 207 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைத்துவிட்டது என்று மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கப்பட்டாலும் கூட, வாக்களித்தபடி எந்த ரிசோர்சும் கவர்னர் ஆட்சியிலே திரட்டப் படவில்லை. அதனால் கவர்னர் ஆட்சியில் 1,457 கோடி என்பது, 1,202 கோடி ரூபாய் என்று திட்டம் குறைந்தது. அதற்கு 60

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாளில் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நாம் நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டவர்கள் அல்ல. அதற்கு முழுப் பொறுப்பும் ஏற்கவேண்டியது குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சிதான்.

[பிற்பகல் 1-20]

அந்தக் காலத்திலே தான் 409 திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டன, 409 திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டும், 1987-88 ஆம் ஆண்டை விட 135 கோடி ரூபாய் குறைந்துவிட்ட ஒரு நிலையும் அன்றைக்கு உருவானது. திட்டத்தைக் குறைத்தும் 1988-89 ஆம் ஆண்டு இறுதிப் பற்றாக்குறை ஏறத்தாழ 175 கோடி. இந்தச் சூழலிலே சென்ற ஆண்டுத் திட்டம் 1,202 கோடி ரூபாய் என்று இருந்ததை, நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு டெல்லி சென்று திட்டக் குழுவோடு விவாதித்து 1,202 கோடி ரூபாய் என்று வகுக்கப் பட்டிருப்பதை, அதற்கான ஒப்புதலை 1,360 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு இந்தத் திட்டத்தை அதிகப்படுத்திய பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு உண்டு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எனவே நாம் இங்கே 5,100 கோடி ரூபாய்க்கான பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தான் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. 5 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொகையைக் கொண்ட ஒரு பட்ஜெட்டைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது, எவ்வளவு அக்கறையோடு, ஆர்வத்தோடு, உண்மையோடு, மக்களுடைய ப்ரச்சினைகளை மையமாக வைத்து நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிற பொறுப்போடு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் பூரிப்பு அடைகிறேன். உங்களுையெல்லாம் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவே, ஏற்கெனவே தொடங்கிய திட்டங்கள், தொடர வேண்டிய திட்டங்கள், புதுத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்காக நாம் செலவிட வேண்டியிருப்பதால் இப்போது துண்டு விழப் போகிற தொகை 65 கோடியும், கவர்னர் ஆட்சியிலே துண்டு விழுகிற தொகை 154 கோடியும் சேர்த்து 219 கோடி ரூபாய் மொத்தமாகத் துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டாக நாம் தர வேண்டியிருந்தது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசை நம்பி இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாது என்று பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் நேற்றைக்குச் சொன்னார்கள். நம்புவது என்பது வேறு. அவர்களைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவது என்பது வேறு. தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருப்போம். நம்பிக்கையோடு வலியுறுத்திக்கொண்டே இருப்போம். குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சியில் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட வேண்டிய பொறுப்பும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

உதவ வேண்டிய கடமையும் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிற காரணத் தால் நம்பிக்கையோடு நாம் வற்புறுத்துவோம் என்பதை மீண்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சூழலில் வழக்கமாக மாநில அரசு மேற்கொள்ளுகிற வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டம், கல்வித்திட்டம், மின் வளர்ப்புத் திட்டம், வனவளத் திட்டம், நீர்ப்பாசனத் திட்டம், மின் இணைப்புத் திட்டம், தொழில், மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டம், சத்துணவுத் திட்டம் போன்ற வழக்கமான திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில், ஒழுங்காகச் செயல்படுத்துவதில், முனைப்பாகச் செயல்பட வேண்டிய இந்த அரசு தேர்தல் காலத்தில் அளித்த வாக்குறுதிகளையும் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிறைவேற்றுகிற வகையிலே தான்—ஆளுநர் உரையிலே பேசும்போது பல உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் கூட, தேர்தல் வாக்குறுதிகள் எல்லாம் எங்கே, எங்கே என்றெல்லாம் கேட்டார்கள்—நாம் அந்தத் தேர்தல் வாக்குறுதிகளை எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்பதை ஓரளவு சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எம். ஜி. ஆருடைய ஆட்சியில் கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறார். உண்மை. ஆனால் அப்படி ரத்து செய்த கடன்களுக்காக கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குக் கட்ட வேண்டிய பாக்கித் தொகை 67 கோடி ரூபாய் இன்னமும் கட்டப்படவில்லை. அதை கட்ட வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய தலையிலே விழுந்து இருக்கிறது என்பதை அறிக்கையிலேயே நான் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல, இப்போது விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு அறிவித்துள்ள கடன் ரத்தின் மூலம், மேலும் ஒரு 39 கோடி ரூபாய் நாம் அந்த சொசைட்டிகளுக்குக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மற்றொரு சுமை. கைத்தறியாளர்களுடைய சொசைட்டிக்குக் கடந்த ஆட்சியில் ரிபேட் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி 3 ஆண்டுகளுக்கு 26.15 கோடி. அதையும் நாம் தான் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது ரிபேட்டாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது 15 கோடி. அதையும் நாம் தான் தரவேண்டும், இந்த ஆட்சியில். அரிசி விலையை மத்திய சர்க்கார் திடீர் என்று உயர்த்தியதால் சப்ஸிடி கொடுக்கிற வகையில் 23 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக நாம் செலுத்த வேண்டியது இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 170 கோடி ரூபாய் ஒரு புதிய சுமை. கடந்த கால ஆட்சிதொட்டு இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் அரிசி விலையை ஏற்றிய இந்த நிலை வரையில் 170.15 கோடி ரூபாய் சுமையைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய கஷ்டம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கை இங்கே நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாகவே இந்த 60 நாளிலேதான் நம்முடைய தேர்தல் வாக்குறுதிகள் பலவற்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நான் அவைகளையெல்லாம் ஒரு வரியிலே சொன்னால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். சட்டமன்ற மேலவை அமைக்கின்ற தீர்மானம், மாநகராட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் நடத்துதல், ஊராட்சி

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள் உறுப்பினர் பதவிக் காலத்தை 5 ஆண்டுகளாக நீட்டித்தல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகாரங்களை ஓரளவு திரும்ப அளித்தல், மகளிருக்கு 30 சதவிகிதம் அரசுப் பணியில் ஒதுக்கீடு செய்தல், அரசுப் பணியில் சேர்வோருக்கு வயது வரம்பை 30 என உயர்த்துதல், விவசாயிகள் மின் வாரியத் திற்குச் செலுத்த வேண்டிய தாமத நிலுவைத் தொகைக்கான அபராத வட்டியை அறவே ரத்து செய்தல், சத்துணவுக்கூட ஊழியர்களைப் பகுதிநேர நிரந்தர அலுவலர்களாக ஆக்குதல் ஆகியவை.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பல்வேறு துறைகள் பற்றிய குறிப்பில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தேர்தல் வாக்குறுதிகளையும் நான் உங்களுக்கு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய பழைய கூட்டுறவுக் கடன் பாக்கி ரத்துக்காக ஏற்கனவே கட்ட வேண்டிய தொகையும் சேர்த்து 106 கோடி ரூபாய்; ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களை உருவாக்க 8.31 கோடி ரூபாய்; ஏழை நோயாளிகளுக்கு இலவசமாக மருந்துகளை அளிக்க 3.40 கோடி ரூபாய்; ஊரகக் குடியிருப்புகளுக்குக் குடிநீர் வழங்க 20 கோடி ரூபாய், ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் இலவச கான்கிரீட் வீடுகளைக் கட்ட 49 கோடி ரூபாய்; ஆதிதிராவிடர் பழங்குடி மாணவர்களுக்குப் பட்டப்படிப்புவரை இலவசக் கல்வியளிக்க 2.25 கோடி ரூபாய்; ஊரகப் பகுதிகளில் படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தர 6 கோடி ரூபாய்; வீட்டு மனைகளை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு இலவசமாக வழங்க 2.35 கோடி ரூபாய்; ஏழை நடுத்தரக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த பெண்களுக்குப் பட்டப்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வியளிக்க 50 இலட்சம் ரூபாய்; வறுமையில் உழலும் குடும்பங்களைச் சார்ந்த பெண்கள் 8ஆம் வகுப்பும் அதற்கு மேலும் படித்துத் தேறினால் அவர்களுக்குத் திருமணச் செலவு வழங்க 6 கோடி ரூபாய்; வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் கருவுற்ற மகளிருக்கு நிதியுதவிக்காக 4 கோடி ரூபாய்; விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் பம்பு செட்டுகள் உள்ளிட்ட விவசாயச் சாதனங்களுக்கு தற்போது விதிக்கப்பட்டு வரும் விற்பனை வரியை ரத்துச் செய்கின்ற வகையிலே வருவாய் இழப்பு 4 கோடி ரூபாய்; பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றதிலும், வணிக நல அமைப்பை ஏற்படுத்துதலும், இதற்காக வருவாய் இழப்பு 50 இலட்சம்; வணிக நல வாரியத்தை ஏற்படுத்த 2 கோடி ரூபாய் என்ற வகையிலே இந்தச் செலவினங்கள்.

ஏனைய தேர்தல் வாக்குறுதிகள்—அவைகளையும் வரிசைப் படுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் பொங்கல், தமிழ்ப் புத்தாண்டு, தீபாவளி ஆகிய நாட்களில் 5 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்க 14 கோடி ரூபாய். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள எல்லாத் தாய்மார்களுக்கும், ஆடவருக்கும் ஆண்டுதோறும் இலவச கைத் தறி வேட்டி, சேலை வழங்க 27.20 கோடி ரூபாய். முதியோர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 3]

உதவித் தொகையை உச்ச வரம்பு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் 60 வயதடைந்த அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளிகள், அனாதைகள், ஆதரவற்ற விதவைகள் அனைவருக்கும்—இத்தனை பேருக்குத்தான் என்ற எண்ணிக்கையின்படி—35 ரூபாயை 50 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க சுமார் 4 இலட்சம் பேர்களுக்கு 21 கோடி ரூபாய். விவசாயத் தொழிலாளர், சிறு விவசாயிகள், நெசவாளர், மீனவர், கல்லுடைப்போர், பாரம் தூக்குவோர், பளுவண்டி இழுப்போர், கைவினைஞர், கட்டிடத் தொழிலாளர் போன்ற தினக் கூலி வேலை பார்ப்போர் மற்றும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பத் தலைவர் இறந்துவிட்டால் குடும்பத்திற்கு 2,000 ரூபாய் வழங்குகின்ற இந்தத் திட்டத்திற்காக 5 கோடி ரூபாய்; விபத்துக்களில் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், லாரி, ஆட்டோ ரிக்ஷா, தனியார் கார், டாக்சி, பேருந்து ஓட்டுநர் இறந்தால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் வழங்குகின்ற திட்டம் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும் என்று அறிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

அனைத்து சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கும் மோட்டார் பொருத்திக் கொடுக்க 1 கோடி ரூபாய். மோட்டார் பொருத்திய சைக்கிள் ரிக்ஷா, டாக்சி ஓட்டுநர், புதிய வாகனங்கள் வாங்க, குறைந்த வட்டியிலே கடன் வழங்கத் திட்டம் மேற்கொள்ள 25 இலட்சம் ரூபாய். சென்னை மாநகராட்சியில் சாலைகள், துப்புரவு வசதி போன்ற வசதிகளை விரிவாக்கும் திட்டத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய் அறிவிக்கப்பட்டு, இந்த ஆண்டு அதற்காக 20 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படவிருக்கின்றது.

நம்முடைய இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் நம்முடைய நண்பர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த அழகர் சாமி அவர்கள் பேசும்போது தர்மசிந்தனையோடு இந்தப் பணிகளை நாம் ஆற்றுகிறோம் என்றாலும், ஏழைகளுக்காக ஏழை எளியவர்களுக்காக ஆற்றுகிறோம் என்றாலும் மக்கள் ஏழ்மையைப் போக்கக்கூடிய திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்களும் பல முறை அந்தக் கருத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றோம். அந்த வார்த்தைகளை மனதிலே கொண்டுதான் மக்களின் ஏழ்மையைப் போக்குவதற்கு வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்கவும், புதிய புதிய தொழில்களை உருவாக்கவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவுமான திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும் என்பதை மனதிலே கொண்டு, அதுபற்றியும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றோம்.

வளர்ந்து விட்ட விஞ்ஞான உலகத்தில் மின்சாரம்தான் எல்லா வற்றிற்கும் உயிர்நாடியாக இருக்கின்றது. அந்த மின்சார உற்பத்தியிலும், அதன் தொடர்பாகத் தொழிற்சாலை வளர்ச்சியிலும் அதனைக் கொண்டு வேலை வாய்ப்பினைப் பெருக்குவதிலும் குறிப்பாக, பின்தங்கிய மாவட்டங்களைத் தொழில் வளம் உள்ள

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இடங்களாக மாற்றுவதிலும், வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெருக்கி அதன்மூலம் ஏழ்மையை அகற்றலாம் என்பதிலும் இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருவதோடு தொழில் முயற்சிகள் பற்றித் தொழிற்சாலை மானியத்தில் விரிவாக விவாதிக்கலாம் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திட்டங்களை அறிவித்தால் மட்டும் போதாது, அவைகள் எல்லாம் மக்களிடம் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நான் நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே 85-வது பாராவிளையே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இவைகள், மக்களிடத்திலே போய்ச் சேருவதற்கு வழி என்ன என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

இவை சரியாகப் போய்ச் சேர்வதில்லை என்பதற்கு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமேயானால், இப்போது புதிதாக ஒரு மட்டியலைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே, விபத்திலே இறந்து விடும் சில பேருக்கு நிதியுதவி செய்வதாக அறிவிக்கப் பட்டது. மரம் ஏறும் தொழிலாளி, பூச்சி மருந்து அடிக்கும் தொழிலாளி, கிணறு வெட்டும் தொழிலாளி, பனை மரம் ஏறி பதநீர் இறக்குவோர் என்று இப்படி. அதோடு சேர்த்து, இப்போது விவசாயத் தொழிலாளி, சிறு விவசாயி, சலவைத் தொழிலாளர்கள், செருப்புத் தைப்போர், தீப்பெட்டித் தொழிலாளிகள், மர வேலைப் பணியிலே ஈடுபடுவோர், கூடை முடைவோர், கல் உடைப்போர், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களோடு, லாரி, ஆட்டோ ரிக்ஷா, தனியார் கார், டாக்சி, பேருந்து ஓட்டுநர், எல்லாக் கட்டிடக் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் விபத்திலே சிக்கி இறக்க நேரிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் தரப்படும் என்று நான் இங்கே அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் கடந்த காலத்திலே இதிலே எல்லாருக்கும் இல்லா விட்டாலும், சில பகுதியினருக்கு இதுபோன்ற விபத்து உதவி தரப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. தரப்படுவதாக அறிவிக்கப் பட்டது. நான் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு நான் பார்த்த சில செய்திகளை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பெரியண்ண நாடார், சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், விபத்திலே இறந்த தேதி 5-8-1986. 1986-ம் ஆண்டு 8ஆம் மாதம் 5ஆம் தேதி இறந்து விடுகிறார். அவருக்கு உதவிக்கு ஆணை பிறப்பித்த தேதி 31-3-1989. இறந்தது 1986-இல் ௫ ம் பத்திற்கு உதவிக்காக நான் வந்து ஆணை பிறப்பிக்கிறேன். வி. செல்லையா, குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், அவர் விபத்திலே இறந்தது 27-3-1979. இப்போது நான் ஆணை பிறப்பிக்கிறேன், 31-3-1989-ல் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 3]

அந்தப் பணத்தை வாங்க யார் இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட அளவிற்குத்தான் பூவராகன் சொன்னதைப்போல, உரிய அளவில் போய்ச் சேரவில்லை.

அது மாத்திரமல்ல, பெரியார் மாவட்டத்தில் ராமசாமி நாடார், அவர் விபத்திலே இறந்தது 4—6—1984-ல். அவருக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டது இப்போது 29—3—1989-ல்தான். நான்கையெழுத்திட்டு உதவிப் பணத்தை அனுப்பியிருக்கிறேன். அதைப் போல், ஏ. சுடலைமணி நாடார், அவர் விபத்திலே இறந்தது 8—5—1985-இல்; அவருக்கு 16—2—1989-இலேதான் நாம் உதவி அளித்திருக்கிறோம். கே. அப்புக்குட்டி 21—2—1987-ல் விபத்தில் இறந்தார், அவருக்கு 16—2—1989இல்தான் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேச்சிமுத்து 2—6—1987-ல் விபத்தில் இறந்தார். இப்போது 16—2—1989-லே தான் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னியப் பன் 16—4—1987 ல் விபத்தில் இறந்தார். அவருக்கு 16—2—1989-ல் தான் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோப்பில் நான் இதையே எழுதினேன். நாராயணசாமி தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், அவர் விபத்திலே இறந்தது 6—12—1981-ல் அவருக்கு ஆணை பிறப்பித்து மீண்டும் பணம் அனுப்பியது 3—3—89-ல் நாம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அந்தக் கோப்பில் இதையே எழுதினேன். நான் அந்தக் கோப்பில் எழுதும்போது “1981-ல் விபத்தில் மாண்டவர் குடும்பத்திற்கு 1989-ல் உதவி அளிப்பது வேதனையான விசித்திரம். இது போன்றவற்றில் விரைவான நடவடிக்கைக்கு வழி வகுத்திட வேண்டும்” என்று எழுதினேன். எனவேதான் இது போன்ற நிலைமை இனிமேல் வராமல் நிச்சயமாக இந்த அரசு பணியாற்றும். “சொன்னதைச் செய்வோம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) செய்வதையும் செய்வனே செய்வோம்” என்று திரு. பூவராகன் போன்றவர்களுக்கும், மற்றுமுள்ள எதிர்க்கட்சி, தோழமைக் கட்சி நண்பர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் பணிகள் சீராக நடைபெற வேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்தில் பல கட்சித் தோழர்களும் அதிலே உள்ள குறைபாடுகள், முறைகேடுகள் இவைகளையெல்லாம் அறிவித்த காரணத்தால் திடீர் என்று ஒரு மாற்றம், அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அந்த மாற்றம் நல்ல மாற்றமாக இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்ததிலே தவறு இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அந்த கிராம அதிகாரிகள், மாற்றப்பட்டுப் புதிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட காரணத்தினாலே பல சிக்கல்கள் எழுந்து இருப்பதை இன்றைக்கு எங்களால் உணர முடிகிறது. அந்த அதிகாரிகள் அந்தக் கிராமத்தில் இருப்பது இல்லை. அடங்கல் போன்றவை, மற்ற கணக்கு வழக்குகள் இவைகளையெல்லாம் தெரிந்து

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொள்ள அந்த கிராமத்திலுள்ள அனுபவசாலிகள் இருந்திட வேண்டும். அவர்கள்மீது குறைகள், சிறுசிறு குறைபாடுகள் அவர்கள் பணம் கேட்கிறார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் ஊழல் நடக்கிறது என்கின்ற அந்தக் குறைபாடுகளில் எல்லாம் சில பலவற்றில் உண்மை என்றாலும்கூட அது அறவே நீக்கப் பட்டுவிட்டக் காரணத்தால் கிராமப்புறத்தில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். கிராமக் கணக்குகூட சரியாக எழுதுவதற்கு கிராமங்களில் ஆள் இல்லை, இன்னும் சொல்லப்போனால் ஜனன, மரண கணக்குகூட சரியாக எழுதப்படாத ஒரு சூழ்நிலை கிராமங்களில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றி அமைத்து, அதே நேரத்தில் புதிதாக இந்தப் பணியில் சேர்க்கப்பட்ட அலுவலர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் வராமல் எப்படி இதை மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதை அறிவதற்காக முன்னாள் ஓய்வு பெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி லட்சுமிகாந்தன் பாரதி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு, வருவாய்த் துறைச் செயலாளர், வருவாய் நிர்வாகத் துறை இணை ஆணையர் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அது தன்னுடைய பணியைத் தொடங்கி விரைவிலே அறிக்கையைத் தர இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைப் பெற்று அரசு உடனடியாக அதை ஆராய்ந்து செயல்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அரசு செலவிடுகின்ற தொகை உரிய முறையில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவும், மனித நேயத்தோடு மருத்துவப் பணியாளர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்றவும், மருத்துவ நிர்வாகங்கள் ஒழுங்குபடவும் ஆராய்ந்து அறிக்கை தர டாக்டர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் தலைமையில் டாக்டர் ஏ. வேணுகோபால், டாக்டர் சாம் மோசஸ் ஆகியோரைக் கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று தங்கள் பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். விரைவில் அவர்களுடைய அறிக்கை கிடைக்கப் பெற்றதும் அதனைப் பரிசீலித்து அதற்கு ஏற்ப மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையில் ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அண்மையிலே தொழில் அதிபர்களையெல்லாம் அழைத்துத் தமிழக தொழில் வளர்ச்சி மேன்மை பெற வேண்டும் என்பது குறித்து நான் விவாதித்ததின் அடிப்படையில் தொழில் வளர்ச்சி குறித்து அடிக்கடி கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் செய்து கொள்ள மாநில அளவில் தொழில் அதிபர்கள் அடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைத்திடவும் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. அதிலே யார், யார் இருக்க வேண்டும் என்று தேர்வு செய்து அவர்களை அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

உங்களுக்குத் தெரியும், இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக கழக ஆட்சியிலேதான் தமிழ்நாட்டில் மாநிலத் திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அப்போது மத்திய அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தியாவிலே நடைபெற்ற அந்த முதல் முயற்சியைப் பாராட்டி அரசுக்குக் கடிதம்கூட எழுதி இருந்தார். பாராட்டிப் பேசியதும் உண்டு. ஆனால் கடந்த காலத்தில் அந்தக் குழுவினுடைய பணிகள் சீராக அமையவில்லை. யார், யாரோ தலைவராக வந்தார்கள். எப்படி வாரியங்களுக்குத் தலைவர்களை நியமித்தார்களோ அதேபோல் அந்த மாநில திட்டக் குழுவுக்கும் யார் யாரோ தலைவராக வந்தார்கள். அதனால் சீராக அதனுடைய பணிகள் நடைபெறவில்லை. எனவே அதை மீண்டும் புதுப்பித்து முதலமைச்சரே அந்த மாநிலத் திட்டக் குழுவுக்குத் தலைவராக இருப்பது என்றும், அந்த திட்டக் குழுவில் அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தரும், பொறியியல் வல்லுநருமான டாக்டர் வி.சி. குழந்தைசாமி அவர்களும், விவசாயத் துறையில் உலகப் பிரசித்திப் பெற்ற விஞ்ஞானியும் முன்னாள் மத்திய திட்டக் குழுவினுடைய துணைத் தலைவருமான, டாக்டர் எம். எஸ். சாமிநாதனும், தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த பொருளாதார நிபுணர், சென்னை பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் டாக்டர் எம்.எஸ். ஆதிசேஷையா அவர்களும், குஜராத் மாநில முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர், ஓய்வு பெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி திரு. எம். சிவஞானம் அவர்களும், மருத்துவக் கல்லூரி இயக்குநராக இருந்து அண்மையில் ஓய்வு பெற்ற டாக்டர் திருமதி ரமணி சிவராமன் ஆகியோரையும் கொண்ட திட்டக் குழுவையும், அதில் முழு நேர உறுப்பினராக (Evaluation and Applied Research வல்லுநர் திரு. சிதம்பரம் அவர்களையும் கொண்ட மாநிலத் திட்டக் குழு அமைக்கப்படுகிறது என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்தத் திட்டக் குழு 1990-95-ல் மாநிலத்திற்கான எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கும் பணியினை உடனடியாகத் தொடங்கும்.

[பிற்பகல் 1-40]

பல உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசும்போது, பேசிய 50-க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களில் சுமார் 25 உறுப்பினர்கள், பாசனங்களைப் பற்றி, ஆறு, குளம், ஏரிகளைப் பற்றி, தங்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே முதன்மை வகிப்பவர் நம்முடைய பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள். ஏனென்றால், தன்னுடைய தொகுதிக்கு ஏராளமானவற்றைச் செய்துவிட்டு, இன்னும் போதாது போதாது என்று, தெருவுக்கு, வீதிக்கு, வீட்டுக்கெல்லாம் வசதிகள் வேண்டும், — தன்னுடைய வீட்டுக்கு அல்ல— ஊரிலேயுள்ள வீடுகளுக்கு வசதிகள் வேண்டுமென்று சொன்னார். அதைப் பேர்ல பலரும் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும்

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்றுள்ள சூழ்நிலையில், ஆறுகள், குளங்கள், ஏரிகள் இவைகளைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தி விட்டோம். இருந்த போதிலும் இன்னும் பயன்படுத்த வேண்டிய நீர் நிலைகள் இருக்கின்றன. அந்த நீர் நிலைகளின் கொள்ளளவை அதிகமாக்கி, மழைக் காலத்திலே நீரைத் தேக்குகின்ற அந்த ஆற்றல் மிகு பணிகளை எல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. எனவே, ஆறுகள், வாய்க்கால்கள், ஏரிகள், கிணறுகள், குளங்கள் போன்ற இந்தப் பாசன வசதிகளைப் பற்றித் தேர்தல் அறிக்கையிலேயும் நாங்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். பாசன மேம்பாடு நிலைக் குழு அமைக்கப்படும் என்று சொன்னோம். எனவே அதன்படி மத்திய பொருளாதார நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் முன்னாள் உறுப்பினராகவும், தமிழக அரசின் முன்னாள் பொதுப் பணித் துறைச் செயலாளராகவும் இருந்த ஆர். திருமலை அவர்களுடைய தலைமையில், முன்னாள் தலைமைப் பொறியாளர்களான எஸ். பி. நமச்சிவாயம், எஸ். பஞ்சநாதம், ஏ.மோகனகிருஷ்ணன், எஸ். நாகேஸ்வர ராவ், தமிழ்நாடு விவசாயப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் டாக்டர் வி. ராஜகோபாலன் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருந்து செயலாற்றக்கூடிய ஒரு குழு அமைக்கப்படுகிறது. இந்தக் குழுவின் கன்வீனராக தலைமைப் பொறியாளர், (பாசனம்) பணி புரிவார் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

இந்து அறநிலையத் துறையின் நிர்வாகத்தினைச் செம்மைப் படுத்தி, சீரமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு “இந்து அறநிலையத் துறை ஆக்கப் பணி ஆலோசனைக் குழு” அமையும் என்று தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டோம். அதற்கற்ப தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், முன்னாள் நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், திருவரங்கம் திருமலை ஐயங்கார், காஞ்சி மடத்தைச் சேர்ந்த செந்தில்நாதன், திருமதி ராதா தியாகராஜன் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட குழு 3 மாத காலத்தில் அறிக்கை தரவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளாடு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

தேசியமயக் கொள்கையைப்பற்றி இங்கே எதிர்க் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் சாத்தூர் கே.கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் பேசினார். அவர் இப்போது இல்லாவிட்டாலும் பதில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமையல்லவா? எனவே நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பதில் அளிக்கும் போது அதைப்பற்றி விளக்குகிறேன் என்று அன்றைக்கே குறிப்பிட்டேன். தேசியமயக் கொள்கையில், பல்களைப் பொறுத்து உங்களுடைய கொள்கை என்ன என்று கேட்டபோது, அப்படி இப்படி என்றார். அதற்கு எனக்கு அர்த்தம் புரியவில்லை. எங்களுடைய தேசிய மயக் கொள்கை, கழக ஆட்சியினுடைய தேசியமயக் கொள்கை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 3]

தெளிவானது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். கழக ஆட்சிக் காலத்திலே மகாலிங்கம் அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஏ.பி.டி., டி.வி.எஸ்., எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ராமன் அண்டு ராமன் ஆகிய இந்தப் பெரிய பஸ் நிறுவனங்களெல்லாம் தேசியமயமாக்கப் பட்டு, போக்குவரத்துக் கழகங்களாக மாற்றப்பட்டன. ஏ.பி.டி. சேரன் போக்குவரத்துக் கழகமாகவும், டி.வி.எஸ்., பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகமாகவும், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ராமன் அண்டு ராமன் ஆகிய இரு நிறுவனங்களும் சோழன் போக்குவரத்துக் கழகமாகவும் மாற்றப்பட்டதை நீங்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிவீர்கள்.

1973-ல் மாவட்ட வாரியாகப் பேருந்துகளைத் தேசியமய மாக்குகின்ற சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்தது. அதன்படி முதலாவதாக நீலகிரி மாவட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. உடனடியாகப் பேருந்து அதிபர்கள் அதை எதிர்த்து நீதிமன்றம் சென்றார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தில் நம்முடைய அரசுக்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் பேருந்து அதிபர்கள் அப்பீல் செய்து கொண்டார்கள். அதற்கிடையில் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு விட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆக, நாங்கள் கொண்டு வந்த தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை எதிர்த்து, “ஹைகோர்ட்டிலே” வழக்குப் போட்ட போது உயர்நீதிமன்றம் அரசுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளித்தது. அதை எதிர்த்துப் பேருந்து முதலாளிகள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். அந்த நேரத்திலே கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு விட்டது. ஆக, கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அ.தி.மு.க. ஆட்சி பொறுப்பேற்றது. அந்தக் கால கட்டத்தில் நடைபெற்ற ஒரு வேடிக்கையை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏகப்பன் என்கிற ஒருவர் ஒரு வழித்தடத்திற்காக ஒரு அப்பீல் செய்கிறார். மதுரை—குமுளி என்ற ஒரு பெரிய வழித் தடத்திற்குத் தனக்கு உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டு அப்பீல் செய்கிறார். அரசு அதை எதிர்க்கிறது. அன்றைக்கு இருந்த அ.தி.மு.க. அரசு ஏகப்பன் என்ற தனி பஸ் முதலாளியினுடைய அந்தக் கோரிக்கையை எதிர்க்கிறது. அவர் “எஸ்.டி.ஏ.டி.க்கு, செல்கிறார். அங்கே அவருக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு கிடைக்கிறது. உடனே அரசு அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டுக்குச் செல்கிறது. ஹைகோர்ட்டிலே ஏகப்பனுக்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு கிடைக்கிறது. உடனே அரசு அதை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஏகப்பனுக்கு விரோதமான தீர்ப்பு; அரசுக்குச் சாதகமான தீர்ப்பு. அரசு என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? “ஏகப்பா : போப்பா” (சிரிப்பு) என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏகப்பனுக்குப் பாதகமாகத் தீர்ப்பு கிடைத்ததற்குப் பிறகும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அரசுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு கிடைத்த,

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிறகும், ஏகப்பனுக்குச் சாதகமாக அந்த வழித் தடத்தைத் தருகிறது. அதற்கு எதற்காக அந்த வழக்கு? ஏன் சுப்ரீம் கோர்ட் வரையிலே போகவேண்டும்? இது ஒரு தேசியமயக் கொள்கை. இது அவர்களைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு தேசியமயக் கொள்கை, அவர்கள் அன்றைக்கு அதை நிறைவேற்றினார்கள்.

இதற்கிடையிலே தான் 3 பேருந்துகளை, 5 பேருந்துகள் என்று மாற்றினார்கள். அதிலும்கூட சில வழித்தடங்கள் விடப் பட்டன. அதிலே பல கட்சிக்காரர்கள்கூட 5 பஸ்கள் இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்ற அந்தக் கருத்தைக்கூட இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அதோடு நில்லாமல் தேசியமயக் கொள்கையினுடைய கழுத்தையே நெரித்து, அதனுடைய உயிரையே அறவே போக்குகின்ற அளவுக்கு 1987 ஆம் ஆண்டு இதே மன்றத்தில் ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது திரு. ரமணி அவர்கள் இங்கே இருந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு) எல்லோரும் இருந்தார்கள். அதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். இடதுசாரி மனப்பான்மை கொண்ட அத்தனை பேரும் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். வெளி நடப்பு எல்லாம் அன்றைக்குச் செய்திருக்கிறார்கள்.

1987 ஆம் ஆண்டு தேசியமயமாக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கைக்கு விரோதமாக ஒரு மசோதா, ஒரு “அமென்ட்மென்ட்”, திருத்த மசோதா இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பட்டது. என்ன அந்த மசோதாவின் கருத்து என்றால் தேசியமயமாக ஆக்கப்பட்ட அல்லது ஆக்குவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள “பஸ் ரூட்” வழித் தடங்கள் உட்பட எல்லா வழித்தடங்களிலும் தனியார் வழித்தட உரிமை கோரினால் தடையின்றிக் கொடுக்க வேண்டும். இது திருத்தம். என்ன ஆவது தேசியமயமாக்கப்பட்ட கொள்கை? கேட்டால் தடையின்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பே சுப்ரீம் கோர்ட் ஏற்கெனவே தி.மு.க. ஆட்சி நிறைவேற்றியிருந்த தேசியமயக் கொள்கையை ஆதரித்து, தீர்ப்பு வழங்கி விட்டது. இது ஒரு சமதர்மத்திட்டம். தி.மு.க. ஆட்சி கொண்டு வந்த இந்தத் திட்டத்தை சுப்ரீம் கோர்ட் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்று ஆணையிட்டு, அது தீர்ப்பு அளித்துவிட்டது.

அதற்கிடையே இவர்கள் இந்த மசோதாவை, திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பே, இந்த மசோதாவிலே காணப்படுகின்ற கருத்துக்களைச் செயலாக்குகின்ற வகையில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பிறகு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. வழித் தடங்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. தேசியமயமாக்கப்பட்டக் கொள்கை திருத்த மசோதா இல்லாமலே சர்க்கா மல் செத்துவிட்டது இருந்தாலும் திருத்த மசோதாவை, அழுத்தத் திருத்தமாக நிறை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

வேற்றினார்கள். நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் வேண்டும். ராஷ்டிரபதியினுடைய ஒப்புதல் அதற்குத் தேவை. அந்த ஒப்புதல் இதுவரை வராமலே இருந்தது.

[பிற்பகல் 1-50]

அந்த ஒப்புதல் சில நாட்களுக்கு முன்பு வந்துவிட்டது. அந்த ஒப்புதலை இப்போது வெளியிட்டால் என்ன ஆகும்? பஸ் நேஷனலைசேஷன் என்ற கொள்கை அறவே கொல்லப்பட்டுவிடும். அதற்காக இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளித்து கையெழுத்து இட்டுவிட்டார். அந்த ஒப்புதல் சமீபத்தில் இந்த அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த ஒப்புதலோடு வந்த மசோதாவைச் சட்டமாக நாங்கள் வெளியிட்டுவிட்டால் தேசியமயக் கொள்கை அறவே ஒழிந்துவிடும் என்பதற்காக அமைச்சரவைக் கூட்டத்தை உடனே நாங்கள் கூட்டி அதில் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்றால், இந்த மசோதாவை, சட்டமாக வெளியிட வந்துள்ள ஒப்புதலை வெளியிடுவதில்லை என்று அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

எப்படியோ நிலைமை கெடுக்கப்பட்டுவிட்டது; தேசியமயக் கொள்கையின் நிலைமை கெடுக்கப்பட்டுவிட்டது; இதை வெளியிடாததன் மூலம் இப்போது இந்த வழித்தடங்கள் பற்றிய உரிமை தருவதும் தராததும் நம்முடைய கையிலேயே இருக்கிறது. இதனால் நமக்கு வசதிப்படும்போதெல்லாம்—இன்றைக்கு நான்காயிரம் பேர் தனியாக பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நமக்குப் பண வசதி ஏற்பட்டு இன்னின்ன வழித்தடங்களிலே பஸ்களை விடலாம் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் அதை எடுத்துக்கொள்கிற அந்த வழித்தடங்களில் பஸ்களை விடுகின்ற உரிமை இதை வெளியிடாததன் மூலம் இந்த அரசு—அந்த உரிமையைப்—பெறுகிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மற்றும் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி குறித்து இதுவரை வந்துள்ள விவரங்களின் மீது 23 கோடி ரூபாய் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக இந்த அரசு ஆணையிட்டு இருக்கிறது. உடனடியாக 25 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தை ஏன் இதுவரையில் கூட்டவில்லை என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். நாங்கள் வந்து 60 நாட்கள்தான் ஆகின்றன. அதற்குள்ளே 15, 16 தேதிகளில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறோம். முதலிலேயே கூட்ட இருந்தோம். அப்போது பட்ஜெட் தயாரிக்கிற பணி மும்முரமாக இருந்த காரணத்தாலும், பல இலாக்கா அமைச்சர்களோடு கலந்து பேசி வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிப்பதற்கான விவரங்களைச் சேக

28.9.90]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரிக்க வேண்டியிருந்த காரணத்தாலும், அந்த நேரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடன் கலந்து பேச இயலாது என்பதாலும், சட்டசபை நடைபெற்று பட்ஜெட் விவாதத்தில் இங்கிருப்பவர்கள் சொல்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் தொகுத்துக் குறித்து வைத்துக் கொண்டு அதன்பின் கலெக்டர்களிடத்திலே இதுபற்றி எல்லாம் விவாதித்து நல்ல முடிவு எடுக்கலாம் என்பதாலும் தான் வருகிற 15, 16 தேதிகளில் மாவட்டக் கலெக்டர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறோம். அதிலே வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு எவ்வளவு தேவைப்படும் என்பதைத் தெரிந்து மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய தேவையைத் தெரிவிப்போம். வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் போர்க்கால வேகத்தில் நடைபெறும் என்பதை உறுதியாக உங்களுக்கு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

வேறு சில அறிவிப்புகளையும், வரிச் சலுகைகளையும் அறிவிப்பதற்கு முன் மகிழ்ச்சியோடு நான் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய திரு. பொன் விஜயராகவன் அவர்கள் ஒரு கிளப் பற்றிய செய்தியை இங்கே கேட்டார்கள். நம்முடைய திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் வேட்டி கட்டிக் கொண்டு போனதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இந்த அவையிலேயே பதில் சொன்னேன். எனக்கு இன்று “மெட்ராஸ் கிரிக்கெட் கிளப்” -லேயிருந்து ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது.

Madras Cricket Club

The Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu,
Fort St. George, Madras.

Sir,

Sub : Dress regulations of our Club

We are indeed sorry for the unfortunate incident involving Mr. Justice V. R. Krishna Iyer in the matter of dress regulations of our Club. In deference to your wishes and those of the hon. Members of the Legislative Assembly, we have henceforth decided to amend the existing dress regulations of the Club to enable us to extend service to persons who wear Indian dress including dhoties.

Thanking you,

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய அறிவிப்புக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதேபோன்று ஜிம்கானா போன்ற கிளப்புகளிலும் இருப்பதாகச் செய்திகள் வந்துள்ளன. அங்கேயும்

[திரு. பொன். விஜயராகவன்]

[1989 ஏப்ரல் 3]

இதுபோன்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மடல் அதற்கெல்லாம் ஒரு முன்மாதிரியாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். மற்றவர்கள் அதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று இந்த அவையின் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சில அறிவிப்புகளைத் தர விரும்புகிறேன். திருமயம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆலவயல் திரு. சுப்பையா அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கைமீது பேசுகின்றபோது இயற்கைச் சீற்றங்களால் குடிசைவாழ் மக்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படும்போது அரசு தரப் பிலே இருந்து அளிக்கப்படும் உதவி 400 ரூபாய் மாத வருமான வரம்புக்கு உட்பட்டு வழங்கப்படுகிறது என்றும், இந்த வரம்பை அறவே நீக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். தற்போதுள்ள முறைப்படி தீ விபத்து வெள்ளம் போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்களால் ஏற்படுகின்ற விபத்துகளால் அல்லலுறுகின்ற மக்களுக்கு உதவி அளிப்பதில் வருமான வரம்பு 400 ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றது. இம்முறை பின்பற்றப்படுவதால், தாமதங்களும், தடங்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. குடிசைவாழ் மக்கள் பாதிக்கக்கூடிய நேரத்தில் இனிமேல் உடனடியாக நிவாரணம் அளிப்பதற்கு வருமான வரம்பு இன்றி நிவாரணம் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் கல்விச் சலுகை பெறுவதற்குப் பெற்றோர்கள் ஆண்டு வருமான வரம்பு ரூபாய் 5,000 என்பதை ரூபாய் 12,000 ஆக உயர்த்தி நிர்ணயம் செய்ய ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர்கள் நலனுக்காக குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலே கல்விச் சலுகை வழங்க பெற்றோர்கள் ஆண்டு வருமான வரம்பு ரூபாய் 12 ஆயிரமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது, அதை மேலும் உயர்த்தி ரூபாய் 15 ஆயிரம் என்று இந்த ஆண்டிலேயே நடைமுறைப்படுத்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

வாகன வரி, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் வேன்களில் அனுமதிக்கப்படும் இருக்கை அளவினை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டு, இருக்கை அளவு 12 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அதே நேரத்தில் இருக்கை ஒன்று வரி விகிதம் ஒவ்வொரு கால் ஆண்டுக்கும் ரூபாய் 150 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இருக்கை அளவு 6-லிருந்து 12 ஆக உயர்த்தியது. இப்படிப்பட்ட ஊர்திகள் பல இன்னல்களுக்கு உட்படாமல் செயல்படவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு செய்யப் பட்டது. அதே நேரத்தில் இந்த வேன்கள் வாடகைக்கு விடப்படுவதால், வரி விகிதமும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டிய அவசியம்

1989 ஏப்ரல் 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்பட்டுள்ளது. வரவு செலவு அறிக்கை வெளியிட்டபின் வேன் உரிமையாளர்கள் வரி விகிதம் சற்று அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இதனால் தொழில் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கிறதென்றும் குறிப்பாக நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய அருண் நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ், எம்.எல்.ஏ. அவர்களை தலைமையிலே சிலரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் என்னைச் சந்தித்தார்கள். “மொத்த வரிவிகிதம் 250 என்று இருந்ததை மாற்றி, இருக்கை ஒன்றுக்கு மொத்தமாக ரூ. 250 என்று இருந்ததை மாற்றி, இருக்கை ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்று மாற்றுவதால் மொத்தமாக வரி ரூ. 1,800க்கு உயரும்” என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

வேன்கள் ஓட்டக்கூடிய உரிமையாளர்கள் பலர் ஒரே வேனை வைத்துத் தொழில் செய்து கொண்டிருப்பதாலும் மற்றும் உள்ளூர் போக்குவரத்து பாதிக்காத அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும் 12 இருக்கை என்ற உச்சவரம்பின் அடிப்படையிலே ரூ. 1,000 என்று ஒட்டுமொத்தமாக வரி விதிப்பது என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது. அதற்கு அந்த வேன் உரிமையாளர்களும் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துவிட்டு சென்றிருக்கிறார்கள்.

ஓட்டல் வரியைப் பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10 லட்சத்திற்கு மேல் வியாபாரம் நடக்கின்ற ஓட்டல்களுக்கும் உணவு விடுதிகளுக்கும் 5 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பதைச் சில உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டி அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அறவே அந்த வரியை ரத்து செய்ய முடியாது. ஏனென்று சொன்னால், ஆடம்பர ஓட்டல்களில் ரும் வாடகையிலிருந்து சாப்பாடு வரையில் அதிகக் கட்டணம் விதித்து வருவிப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. எனவே, ரூ. 10 லட்சத்திற்கு மேல் வியாபாரம் நடக்கும் ஓட்டல்கள், உணவு விடுதிகள் வரிவிகிதம் 5 சதவிகிதம் என்பதை மாற்றியமைத்து ஒட்டுமொத்த வரியாக, கம்பெளண்டிங் முறையில் விதிக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கிறது. இதிலே விருப்பம் இல்லை என்றால் ‘ஆப்ஷன்’ முறையில், 5 சதவிகிதம் கட்டுபவர்கள் கட்டலாம் அல்லது ‘கம்பெளண்டிங்’ முறையிலே இணங்குகின்றவர்களும் இணங்கலாம். எனவே அதுகுறித்து விரைவிலே பரிசீலித்து அறிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயிகள் மின்வாரியத்திற்கு 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் தேதி செலுத்த வேண்டிய நிலுவைத் தொகையை தாமதமாகக் கட்டியதற்கு விதிக்கப்பட்ட அபராத வட்டி அறவே ரத்து செய்யப்படும் என்று அறிவிக்கப் பட்டது. இந்த சலுகை 31-3-1989-க்குள் கட்டியிருந்தால் பொருந்தும். தற்போது உறுப்பினர்கள் பலருடைய வேண்டுகோளை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

ஏற்று இந்தக் காலத்தை நீடித்துத்தர—தேனை ஏற்று 30-9-1989 வரைக்கும்; நிலுவையில் உள்ள தொகையை முழுமையாக கட்டினாலே அபராத வட்டி அறவே ரத்து செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

சத்துணவுக் கூடங்கள் மூலம் கோழிமுட்டை தருவதாகவும் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை கோழிமுட்டை தருவதாகவும், பிறகு கோழிகளை வளர்ப்பதன் மூலமாக வாரத்திற்கு ஒரு முறை கோழி முட்டை தருவதாகவும் சொல்லியிருந்தேன். இப்போது அந்தத் திட்டம் “எம்.ஜி.ஆர். திட்டம், எம்.ஜி.ஆர். திட்டம்” என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் காமராசர் கொண்டு வந்த திட்டம் தான் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்திலே விரிவாக்கப்பட்ட திட்டம். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜஸ்டிஸ் ஆட்சி காலத்திலே சர். பி. தியாகராஜ செட்டியார் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம் மதிய உணவுத் திட்டம். பிறகு காமராசர் அவர்களாலே விரிவாக்கப்பட்டு, பிறகு எம்.ஜி.ஆர். காலத்திலே விரிவாக்கப்பட்டு இப்போது நம்மால் மேலும் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த கோழி முட்டைகளைத் தருகின்ற வகையில் அதற்கு ஒரு அடையாளப் பூர்வ சலுகையாக கோழித் தீவனம் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற 2 சதவிகிதம் விற்பனை வரி ரத்து செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் அரசுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இழப்பு ஏற்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய நம்முடைய அன்பில் பொய்யாமொழி என்று கருதுகிறேன், அவரும் மற்றும் வேறு சில உறுப்பினர்களும், மாணவர்களுக்கு பேனாவுக்கு, பென்சிலுக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள் ஆனால் இங்கிற்கு அளிக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அதை ஏற்று, பேனாவுக்கு உபயோகப்படுத்துகிற இங்குக்கு மாத்திரம் வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அதற்காக பிரிண்டிங் இங்க், டிப்ளிகேட் இங்க், லித்தோ இங்க் இவற்றுக்கொல்லாம் நிச்சயமாக வரி விலக்குக் கிடையாது. எழுதப் பயன்படுத்துகிற பேனாவிற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் இங்குக்கு மாத்திரம் வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினை, இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களால் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றியது. இதற்காக ஏற்கெனவே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு அரசுக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றிய பரிந்துரையை வழங்கியிருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரையை அரசு அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறது. பரிந்துரைகள் படி ஏற்கெனவே இருந்த நிலைமை என்னவென்றால் ஏர்மாடுகளோடு உழவுக்கு போகும் விவசாயத் தொழிலாளிக்கு முன்பு

1989 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

18 ரூபாயாக இருந்தது தற்போது 32 ரூபாயாக ஆக்கப்படுகிறது. நில உடமையாளர்களுடைய ஏர் மாடு கொண்டு உழுவதற்கு ஏற்கெனவே ரூபாய் 11 என்று இருந்தது அது இப்பொழுது 16 ரூபாயாக ஆக்கப்படுகிறது. அறுவடை செய்தல், களத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுதல், கதிர் அடித்தல், தூற்றுதல், அளவிடுதல் கட்டுதல் போன்ற தொழில் செய்யும் தொழிலாளிக்கு முன்பு ரூபாய் 11 ஆக இருந்தது. அது இப்போது 16 ரூபாயாக அல்லது கண்டு முதலில் 8-ல் ஒரு பங்கு இதில் எது அதிகமோ அது என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நெல்லைத் தவிர மற்ற தானியங்கள் பயிர் செய்யும் தொழிலாளிக்கு ஏற்கெனவே 11 ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 16 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது. விதைத்தல், நாற்றுப்பறித்தல், நாற்று நடுதல் போன்ற விவசாயத் தொழிலாளிக்கு, 8 ரூபாய் இருந்தது இப்பொழுது 16 ரூபாய் விதைத்தலுக்கு, 15 ரூபாய் நாற்று நட, களை எடுக்க 14 ரூபாய் என்று ஆக்கப்படுகிறது. மற்றத் தொழில்களான அண்டை போடுதல், கொத்துதல், தேனி வளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல், பண்ணைத் தொழில், மரம் ஏறுதல் இதற்கெல்லாம் 10 ரூபாய் என்று இருந்ததை 16 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம், பண்ணை ஆளுக்கு மாதம் 210 ரூபாயாக இருந்தது இனிமேல் 375 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1985-86 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில், அப்போதைய ஆட்சியில் என்னுடைய அருமை நண்பர் கவிஞர் கண்ணதாசன் நினைவாக காரைக்குடியில் ஒரு மணி மண்டபம் அவுருக்காகக் கட்டப்படும் என்று அறிவித்தார்கள்—ஆனால் அறிவிப்பு அறிவிப்பாக இருக்கிறது. அண்மையில் நான் தேர்தல் நேரத்திலே, நம்முடைய இராம. நாராயணன் அவர்களுக்காக காரைக்குடிக்குச் சென்றபோது என்னிடத்தில் தரப்பட்ட கோரிக்கையை ஏற்று விரைவிலே கண்ணதாசன் நினைவு மண்டபம் காரைக்குடியில் எழுப்பப்படும், என்று சொன்னேன் இந்த அண்டிலேயே அது ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து பணி நடைபெற்று, விரைவில் அந்த மண்டபம்—என்னுடைய நண்பருக்கு என்னிடம் ஆயிரம் கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தாலும் கூட ஆரம்பத்தில் என்னுடன் பழகிய அந்த நண்பருக்காக, நல்ல கவிஞருக்காக, தமிழ் கவிஞருக்காக—அந்த மண்டபம் கட்டப்படும் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இட ஒதுக்கீடுகள் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. இன்னும் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஒதுக்கீடு பற்றிப் பேசும்போது வன்னியர்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு விரோதிகள் என்று சொன்னார்கள். நேற்றைக்குதான் நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே எத்தனை வன்னியர்கள் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்தேன். 24 வன்னியர்கள் தி.மு.க.வில் மட்டும்தான் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அதுபோல தோழமை கட்சியிலிருந்து 4 வன்னியர்கள் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொல்கிறார்கள். ஆக, அவ்வளவு வன்னிய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

கள் இங்கே வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வன்னியருக்காகப் பாடுபட்டதாகச் சொல்லும் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து எத்தனை பேர் இங்கே வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கிறோம், ஆக. அவர்கள்தான் கணக்கைச் சொல்ல வேண்டும். ஆக, வன்னியருடைய எதிரி கருணாநிதி என்று சொல்லியும்கூட, கழகம்தான் என்று சொல்லியும்கூட, 24 வன்னியர்கள் இங்கே தி.மு.க. சார்பில் வெற்றி பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, வன்னியர் சமுதாயத்தினரையும் எங்களையும் மோத விட்டு வேடிக்கை பார்க்க யார் எண்ணினாலும் அது நடவாது. வன்னியர் சமுதாயம் மாத்திரமல்ல. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள எந்த ஒரு சமுதாயத்துடனும் தி.மு.க.வை மோத விட முடியாது. காரணம் இது ஒரு சமுதாய இயக்கமாக இருக்கிறது. இதனுடைய அடிவேரே, ஆணி வேரே தந்தை பெரியார் அவர்களால் ஊன்றப் பட்டது. அவர்களால் அடி வேரும், ஆணி வேரும் வளர்க்கப் பட்டது. பிறகு அது செறித்து வளர்வதற்குரிய முயற்சி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே, இந்த ஆணி வேரும், இந்த பெரும் தருவும் யாராலும் வீழ்த்தப் பட முடியாத சமுதாய தருவாக இருக்கிறது. முதலிலே எங்களுக்கு சமுதாயம், அடுத்து பொருளாதாரம், அடுத்துதான் அரசியல், எனவேதான் ஆட்சியைக் கலைக்கிறோம் என்று யார் யாரெல்லாமோ மிரட்டும்போதெல்லாம் கூட போனால் பரவாயில்லை. என்று நாங்கள் சொல்வதற்குக் காரணம் நாங்கள் எல்லாம் ஆரம்பத்தில், தொடக்கத்தில் அரசியலுக்காக எங்களை எல்லாம் ஒப்படைத்தவர்கள் அல்ல.

எங்களுடைய வீட்டிலே எங்கள் தாயிடத்தில் வாய்க்கரிசி போட்டுக் கொண்டு வெளியே கிளம்பும்போதெல்லாம் சமுதாயப் பணியார் ஈடுபடாததாக கிளம்பியவர்களே தவிர, வேறு எதற்காகவும் அல்ல. அதுதான் பெரியார் அவர்களுடைய, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை.

அந்தக் கொள்கைகளுக்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது. எனவே எந்தச் சமுதாயத்தையும் எங்கள் மீது விரோதமாகத் தூண்டிவிட யார் எண்ணினாலும், அது நடவாது. நாங்கள் கொண்டு வந்த இந்த இட ஒதுக்கீடு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்களுக்குக்கூட கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். அது ஆசையின்பாற்பட்டது. அதை அவர்கள் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். எனக்குத் தெரியும். சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். இருந்தாலும் கூட திரு. சட்டநாதன் அவர்கள் அந்தச் சமுதாயத்தில் ஒரு மேதை. அவர்கள் இந்தக் குழுவிற்குத் தலைவராக இருந்து, தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் அந்தக் குழுவிலே பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர் இந்த இட ஒதுக்கீட்டைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார் என்றால், “இந்தப் புதிய ஒதுக்கீடு மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும், சீர் மரபினருக்கும், அதிலும் குறிப்பாக வன்னிய சமூகத்தினருக்கும் நிச்சயமாகப்

1989 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பலனளிக்கும்; முதலாவது பிற்பட்டோர் கமிஷனில் நானும் இதே நோக்கங்களுக்காகத்தான் பாடுபட்டேன். அந்தக் கமிஷனில் இருந்த மற்ற இரண்டு உறுப்பினர்கள் மாற்றுக் கருத்து அளித்திருந்தார்கள், அதனால் தான் அந்தப் பரிந்துரைகளை அப்போது அரசு ஏற்காமல் விட்டுவிட்டது. என்று திரு. சட்டநாதன் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. அம்பாசங்கர் அவர்களும் ஒரு குழுவின் தலைவராக இருந்து பணியாற்றியவர்கள். அவர் சொல்கிறார், “சமுதாயத்தில் நீண்டகாலமாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்த சமூக மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை ஏற்று, அவர்களுக்கு சமூக நீதி வழங்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த குறிக்கோளுடன், பிற்பட்ட வகுப்புகளுக்கு இருந்த 50 சதவிகித இட ஒதுக்கீட்டிலிருந்து 20 சதவிகித இட ஒதுக்கீட்டைப் பிரித்து, சமுதாயத்திலே மிகுந்த நலிந்த பிரிவினருக்கு முதலமைச்சரவர்கள் வழங்கி இருக்கிறார்கள்; முதலமைச்சரின் குறிக்கோள் மிகத் தெளிவானது என்பதை இதற்காக ஒரு தனித் துறையையே உருவாக்கி, அதற்குத் தலைவராக அந்தச் சமுதாயத்தை சேர்ந்த ஒருவரையே நியமித்திருப்பதும், இந்தத் துறையை தனது பொறுப்பிலேயே வைத்திருப்பதும் தெளிவாக்குகிறது; பிற்பட்டோரில் மிகப் பெரும்பான்மையாசவுள்ள வன்னியர்கள் இந்தச் செய்கையால் பெரிதும் பயன் பெறுவார்கள் என்று அவர் சொல்கிறார். அதைப்போலவே பெரியவர் திருமாணிக்கவேலர், அவருடைய பாராட்டில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு கல்விக்கு மாத்திரம் இட ஒதுக்கீடு கொடுத்தார்கள். வேலைவாய்ப்புக் கான இட ஒதுக்கீடு இல்லை; ஆனால் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு கல்விக்கு மட்டுமல்லாமல், வேலை வாய்ப்புக்கும் இட ஒதுக்கீடு கொடுத்தது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று கூறியிருக்கிறார். மேலும் வன்னியர் உள்பட மிகவும் பிற்பட்டோருக்கும், சீர் மரபினருக்கும் 20 சதவிகிதம் இந்த அரசின் மூலமாக பள்ளி, கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கும், அரசாங்க வேலை வாய்ப்புகள் கிடைப்பதற்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்கள் கருத்து அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த இட ஒதுக்கீடுகளைப் பயன்படுத்துகின்ற அளவுக்கு, அவர்கள் முன்னேற வேண்டுமென்ற அளவுக்கு ஒரு தனி இலாக்கா அமைக்கப்பட்டு விட்டது. அதனுடைய பணிகள் விரைவிலே தொடங்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கிடையிலே நாம் கடந்த கவர்னர் உரையிலே 100 கோடி ரூபாய் வருமானத்திற்கான வழிவகைகளைக் கண்டோம். அதையெல்லாம் விளக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அது எப்படி வந்தது, ஏன் வந்தது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களே சொல்லிக்கொண்டார்கள். கடந்த ஆட்சியில் இன்னின்ன வரிகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட காரணத்தால்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989. ஏப்ரல் 3]

எக்ஸைஸ் வரி அறவே ரத்து செய்யப்பட்ட காரணத்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டு, 7 ஆண்டுகளில் 140 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டது என்று சொன்னபோது, அவர்களாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள், 'எம்.ஜி.ஆர்.-ஐ ஊழல் என்று சொல்கிறாய், என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அது அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டதே தவிர, நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நிலவரங்களைச் சொல்லும்போது, அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள், நம்மைத் தாக்குவது தவறு. நான் நிலவரங்களைத்தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, என்.ஆர்.ஐ. திட்டம் என்பது ஒன்று. என்.ஆர்.ஐ. திட்டம் என்றால், அயல் நாட்டில் வாழும் இந்தியர்களை இந்தியாவில் தொழிற் திட்டங்களில் முதலீடு செய்ய ஊக்குவிக்கும் திட்டம். இதை மத்திய அரசு கூட ஆதரித்திருக்கிறது. அயல் நாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அவர்களை இங்கே தொழில் முதலீடு செய்ய ஊக்குவிக்கும் திட்டம் அது. ஆனால் தொழில்வளம் பெருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட, அங்கீகரிக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டம் ஒருசில தனி நபர்களுடைய சொந்த ஆதாயத்திற்காக, அன்னியச் செலாவணி மோசடி போன்றவைகளுக்காக, இங்கே இருந்து அங்கே போய், அங்கேயிருந்து இங்கே வந்து, வெள்ளைப் பணமாக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறபோது, அந்த 'என்.ஆர்.ஐ. திட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டது. அதனால்தான் இந்த அரசு மிகக் கண்காணிப்போடு நம்முடைய அதிகாரிகளைக் கொண்டு பார்த்து, நானும் இரவு பகல் விழித்து பல கோப்புகளையும் பார்த்து, நிலைமை என்ன என்று ஆராய்ந்தபோதுதான் கிட்டத்தட்ட 40 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள, 40 கோடி ரூபாய் சொத்து, 1 கோடியே 75 இலட்சம் ரூபாய்க்கு பழனி பெரியசாமி என்பவருக்கு பல்லவா ஓட்டல் கார்ப்பரேஷன் கட்டுவதற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-10)

அதிலே எல்லோரும், தொடர்புடைய அமைச்சர்கள் எல்லோரும் கையெழுத்துப் போட்டார்கள். கடைசியாக யார் கையெழுத்துப் போட வேண்டுமோ அவர் உட்பட அத்தனைபேரும் கையெழுத்துப் போட்டார்கள். யார் யார் இந்தத் திட்டத்திற்கு வருகிறீர்கள் என்று டெண்டர் விடப்படவில்லை. அதற்கு பப்ளிசிடி கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஜாயின்ட் செக்டாருக்கு யாராவது அயல் நாடுகளிலே வாழ்கிற இந்தியர்கள்—என்.ஆர்.ஐ. பர்சன்ஸ்—வருகிறீர்களா என்று ஒய்ந் பப்ளிசிடி எதுவும் கொடுக்கப்படாமலேயே பழனி பெரியசாமி என்பவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 40 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலம். அதை ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் என்று குறைந்த மதிப்பீடு செய்து,

1989 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அந்தத் தொகையைக் கூட அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளாமலேயே, அதையும் அரசாங்கத்தினுடைய ஷேர் ஆக—அந்தக் கூட்டுத்துறை முயற்சிக்குப் போட்டு, 40 கோடி ரூபாய் சொத்தைக் கொடுத்தது. இந்த 40 கோடி ரூபாய் தனி நபருக்குப் போவதை, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதும் தடுத்து நிறுத்தி 40 கோடி ரூபாய் சொத்தை மீட்டுக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையே தட்டும் ஒலி).

அதுமாத்திரமல்ல, நான் அப்போதே சொன்னேன், பைல்கள் அணிவகுக்கும் என்று. இன்னும் தொடர்ந்து அணிவகுக்கும்; இன்றைக்குச் சில அணிவகுக்கின்றன. மாமல்லபுரத்திலே ஒரு முறைகூடு. மாமல்லபுரத்திலே அரசு நிறுவனமான தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் ஒரு ஓட்டலை லாபத்திலே நடத்தி வந்தது. ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1 லட்சம் அல்லது 1½ லட்சம் லாபம் பெற்று வந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான அந்த ஓட்டலை ஒரு ஜாயின்ட் செக்டார்—கூட்டு நிறுவனம்—என்ற பெயரிலே மாற்றினார்கள். அதற்கு ஒரு ஆளைப் பிடித்தார்கள். அதற்கு பப்ளிசிட் கொடுத்தல். அவர் பெயர் என்ன தெரியுமா? “மோகன் ராவ் தண்டமுடி” (பணமே தண்டமாகப் போகிறதல்லவா—ஆகவே தண்டமுடி). மோகன்ராவ் தண்டமுடி என்பது அவர் பெயர். அவர் அந்நிய நாட்டில்—வெளிநாட்டிலே வாழ்கிற இந்தியராம். கோடம்பாக்கத்தில் தான் இருக்கிறார் அவர்! (பலத்த சிரிப்பு) அந்த மோகன்ராவ் தண்டமுடிக்கு—என்.ஆர்.ஐ. திட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்த ஓட்டலை ஒப்படைக்க கடந்த அரசு முடிவு செய்தது. அந்த ஓட்டலுடைய மதிப்பு என்ன தெரியுமா? அதிகாரிகளுடைய குழு மதிப்பீட்டின்படி 1 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய். மாமல்லபுரத்திலே இருக்கிற நம் ரூரீஸ்ட் கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமான ஓட்டலின் மதிப்பு—அதிகாரிகள் போட்ட மதிப்புப்படி 1 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய். அதற்குப் பொதுப் பணித்துறை பரிந்துரை செய்தது ரூ. 93 லட்சம். ஆனால் அரசாங்கம் இந்த 93 லட்சத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; 1 கோடியே 60 லட்சத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அந்தக் கூட்டுத்துறை நிறுவனத்திற்கு இவர்கள் போட்ட சொத்து மதிப்பு ரூபாய் 56.44 லட்சம்! கடந்த ஆட்சியில் இந்த அளவுக்கு மதிப்பிடப்பட்டு அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தொகை குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டு, கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதாவது இந்த ரூ. 56 லட்சத்திலும், ரூ. 52 லட்சம் அரசாங்கத்தின் முதலீட்டுக்காக சரி செய்து கொண்டு மீதியுள்ள 4 லட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் அந்தக் கூட்டுத்துறை நிறுவனத்திற்குக் கடனாக வழங்கி ஆணை பிறப்பித்தது. இந்த சுற்றுலாத் திட்டம் இலாபகரமாக நடக்க வாய்ப்பு உள்ளதா என்று ஆய்வு செய்து முடிவெடுப்பதற்கு முன்பாகவே என்.ஆர்.ஐ. காரர்கள் தங்கள் பங்கு முதலீட்டைச் செலுத்துவதற்கு முன்பாகவே, தமிழ்நாடு சுற்றுலாத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

துறைக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை, குத்தகை அடிப்படையிலே அந்த மோகன்ராவ் தண்டமுடிக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். எதுவும் நடக்கவில்லை? அந்த நிறுவனம் சரியாக நடக்குமா என்று ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு எடுக்கவில்லை. அவர் தன்னுடைய பங்குத் தொகையை முழுவதுமாகச் செலுத்தவுமில்லை. அதற்குள் மோகன்ராவ் தண்டமுடிக்கு எல்லாப் பொறுப்புகளையும் மாற்றிவிட்டார்கள். இது குறித்து அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் பலமான ஆட்சேபணைகள் பலவற்றை எழுப்பினார். அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதேயில்லை. யார் ஆட்சேபணை எழுப்பினாலும் கவலைப்படாத அரசு, எனவே இதைப்பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. அப்போது பல புகார்கள் வந்தன.

அப்போது கவர்னர் ஆட்சி நடந்தது. கவர்னர் என்ன பண்ணினார் தெரியுமா? அதிகாரிகள் அடங்கிய ஒரு சிறப்புக் குழுவை நியமித்தார். உடனே மூப்பனார் அவர்கள் சொல்லக் கூடும். நாங்கள் தானே முதல் கல்லை எடுத்தோம். அதற்குப் பிறகு தானே கருணாநிதி ஊழலைக் கண்டுபிடித்தார் என்று சொல்லாம். கல் எடுத்தவர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. கல்லை எடுத்ததோடு சரி. அந்த அதிகாரிகள் குழு என்ன செய்தது என்றால் சுற்றுலாத் துறையின் சொத்து மதிப்பு 1 கோடியே 60 லட்சம் என்று மதிப்பிட்டது. கவர்னர் ஆட்சியிலே 1 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்கு என்.ஆர்.ஐ. மோகன்ராவ் தண்டமுடி முதலீடு செய்ய வேண்டிய தொகையைக் குறைத்துக் கொடுக்க இப்படி ஒரு ஏற்பாடு என்பதும் தெரியவந்தது. அதைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அவர் முதலீடு செய்ய வேண்டிய தொகையைக் குறைத்துக் கொடுக்க இந்த ஏற்பாடு! எனவே நம் அரசு அந்த அறிக்கையைப் பார்த்து சில உண்மைகளைப் புரிந்து கொண்டது. விலை உயர்ந்த பொது சொத்துக்களை மிகக் குறைவாக மதிப்பிட்டு செய்து அவரசம் அவசரமாக தனியாரின் பொறுப்புக்கு மாற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்துக்களை மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் குத்தகை என்ற அடிப்படையிலே தனியாருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தேசிக்கப்பட்ட திட்டம், அரசின் பொது சொத்தையே மூலதனமாகக் கொண்டு தனியாருக்குச் சாதகமாக அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து, பொது நலனைவிட தனி நலனே மேலோங்கி நிற்கிறது. இவ்வாறு சரியான நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றாமல் எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவின் பயனாக, மாமல்லபுரம் சுற்றுலா மையத்தில் பணியாற்றி வந்த 100 பணியாளர்களைத் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமே திரும்பப் பெற வேண்டிய நிலைமையும், அதனால் சுற்றுலாத் துறைக்கு கூடுதல் செலவும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே உண்மையான சுற்றுலா வளர்ச்சி நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டமும் உருவாக்கப்படவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டு அரசுக்குச் சொந்தமான விலை உயர்ந்த சொத்துக்களை மீண்டும், தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமே திரும்பப்பெற்று நடத்த வேண்டுமென்று அரசு இப்பொது ஆணையிட்டு இருக்கிறது. இது ஒன்று.

1989 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்ததாக, சென்னை-திருவான்மியூர்-மகாபலிபுரம் கடற்கரைச் சாலையில் உள்ள திருவிடந்தை கிராமத்தில் இதே மோகன்ராவ் தண்டமுடி அவரோடு ஒரு கூட்டுத்துறைத் திட்டம் ஒன்று இதற்கு 1984-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அப்போது எம். ஜி. ஆர். அமெரிக்காவில் நோய்வாய்ப்பட்டு இருக்கிறார் ; 1985-ல் திரும்பி வந்து அவர் கையெழுத்துப் போடுகிறார் : 1985-லே அதே டேட்டிலே நான் அந்தப் பிரச்சினைக்குப் போக விரும்பவில்லை. கையெழுத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு நிலம் எங்கே பிடித்தார்கள் தெரியுமா ? திருவிடந்தை கிராமத்திலுள்ள அருள்மிகு நித்திய கல்யாணப் பெருமாள் சுவாமி ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான 299 ஏக்கர் நிலத்தை மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டது. கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது மாதிரி அருள்மிகு நித்திய கல்யாணப் பெருமாள் சுவாமி ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான கிட்டத்தட்ட 800 ஏக்கர் நிலத்தை மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்கு செங்கை-அண்ணா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒருவர் இருந்தார், உங்களுக்கு தெரியும் அவர் யார் என்று அவர் இந்த நிலத்துக்கு மதிப்பீடு என்ன செய்தார் தெரியுமா, வேண்டுமென்றல்ல, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு பத்து ஆயிரம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் சொன்னதைச் செய்தார். அந்த ஆலய தக்கார், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 75 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டார். அந்த நிலங்களின் அரசாங்க மதிப்பீடு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய். எனவே மொத்த மதிப்பீடு 3 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால் இந்த 3 கோடி ரூபாய் நிலத்தை, அதுவும் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுத்து மோகன்ராவ் தண்டமுடிக்குக் கொடுக்க ஆணை வெளியிடப்பட்டது. அதில் அடி முதல் நுனி வரையிலுள்ள அனைவரும் கையெழுத்திட்டார்கள். இந்த அரசு இப்போது அந்த ஆணையை ரத்துச் செய்து, ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான அந்த நிலத்தை அருள்மிகு நித்திய கல்யாணப் பெருமாள் சுவாமி ஆலயப் பொறுப்பிலிருந்து போய்விடாமல் 31 மார்ச்சு 1989-ல் உத்திரவு போட்டுள்ளது என்பதை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. திருவான்மியூர்—மகாபலிபுரம் சாலையிலுள்ள மற்றொரு இடம். அதற்குப் பெயர் முட்டுக்காடு. அங்கே, கழக ஆட்சியில் ஊனமுற்றவர்களுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டது அனைவருக்கும் தெரியும். அங்கேயும் இதே தண்டமுடி வந்துவிடுகிறார். இதே 1984-ம் வருடம் டிசம்பர் 3-ஆம் தேதி ஆணை எண். 585, அரசாங்க நிலம் சுமார் 50 ஏக்கர். இந்த 50 ஏக்கர் நிலத்திற்கு செங்கை—அண்ணா மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி பரிந்துரை செய்தது மொத்த மதிப்பு 6 லட்சத்து 13 ஆயிரம் ரூபாய். அவர் பரிந்துரை செய்தது 50 ஏக்கருக்கு. அப்போதே அதனுடைய மதிப்பு 70 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கும். இது சம்பந்தமாகவும் அரசாணை இப்போது பிறப்பிக்கப்பட்டு அதையும் ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 3]

இதையெல்லாம்விட இன்னொரு அநியாயம்—வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கு அருகே இதே மோகன்ராவ் தண்டமுடியோடு, இணைந்து தமிழ்நாடு சுற்றுலாத் துறை, கூட்டுத் துறையில் ஒரு திட்டம் வகுத்து, 83 கிரவுண்ட் நிலத்தில், நட்சத்திர ஹோட்டலும் வணிக வளாகமும் அமைக்க 1984-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்த ஆணை எண். 625. அதிலும் கையெழுத்துப் போட வேண்டியவர்கள் எல்லாம் போட்டும் விட்டார்கள். மேற்படி நிலம் கிரவுண்ட் 1.5 லட்சம் ரூபாய் என்று மாவட்ட அட்சித் தலைவர் மதிப்பிட்டார். ஆனால் நில நிர்வாக ஆணையர், கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு 2.33 லட்சம் என்று மதிப்பிட்டார்.

ஆனால் அரசு மதிப்பீடு கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு 3.5 இலட்சம். இதன்படி நிலத்தின் மொத்த மதிப்பு சுமார் 3 கோடி ஆகும். இந்தத் திட்டம் குறித்து இந்த அரசு இப்பொழுது ஆராய்ந்தது. இது தொடர்பான திட்ட அறிக்கை இதுவரையில் அரசுக்குத் தரப்படவில்லை. வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கு அருகே உள்ள

இடம் பூங்கா போன்ற பொது நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. அதை வணிகப் பகுதியாக மாற்ற எம்.எம்.டி.ஏ. அனுமதித்து ஆணை எதுவும் பிறப்பிக்கவும் இல்லை.

[பிற்பகல் 2-20]

நான் குறிப்பிட்ட திருவிடந்தை, முட்டுக்காடு, வள்ளுவர் கோட்டம் ஆகிய இந்த மூன்று திட்டங்களுக்கும் அனுமதி அளித்து அரசு ஆணைகள் 1984 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலே பிறப்பிக்கப்பட்டு, 1985 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதலமைச்சருடைய ஒப்புதலும் பெறப்பட்டிருக்கிறது. பிசினஸ் ரூல்ஸ் (அலுவலக நடைமுறை) 2-வது அட்டவணை சட்டம் 8 மற்றும் 14-இன் படி இதுபோன்ற கொள்கை முடிவுகள் அமைச்சரவையில் விவாதித்து முடிவெடுக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த இனங்களில் அவ்வாறு செய்யப்படவே இல்லை. இதையெல்லாம் கருத்திற்சொண்டு இந்த முடிவுகளையெல்லாம் அரசு மறுபரிசீலனை செய்து இந்தத் திட்டங்களின் தொடர்பான மூன்று அரசு ஆணைகளையும் ரத்து செய்து இதன்மூலம் ஏழரைக் கோடி ரூபாயை மீட்டு இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நான் மகிழ்ச்சியோடு இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. இன்னும் பல நிதித் துறை தொடர்பான பல்வேறு மானியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதையெல்லாம்பற்றி பல அமைச்சர்கள் கொள்கை விளக்கங்களைத் தர இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் பேச இருக்கின்றீர்கள். இருந்தாலும் ஒன்றே ஒன்றை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் ஏன் இங்கிருந்து வெளியேறினார்கள் என்று தெரியவில்லை. வெளியேற வேண்டுமென்றே வந்தார்கள். அ.தி.மு.க. வினர் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் வெளியேறியதற்கு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

காலையிலே நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் கடலூரில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அதுபற்றி உடனடியாக விசாரித்தேன். அது தனிப்பட்ட தகராறு என்றும் சொல்லப்பட்டது; கட்சித் தகராறு என்றும் சொல்லப்பட்டது. சரியான விளக்கம் வரவில்லை.

நம்முடைய ரமணி மற்றும் நம்முடைய நூர் முகமது இவர்களெல்லாம்கூட கன்னியாகுமரி சம்பவம் பற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தார்கள். அங்கும் கொலைதான் நடைபெற்றது. பத்து நாள் காத்திருந்து, எனக்கு விவரம் கிடைத்த பிறகுதான் அதை இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக எடுத்துக்கொண்டு பேசப்பட்டது.

திரு. குமரி அனந்தன் இன்று காலை ஒரு செய்தியைச் சொல்லி விட்டு உடனே அவையை ஒத்திவைத்துப் பேச வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அது இயலாத காரியம், நாளைக்கு நான் அதைப்பற்றி விவரமறிந்து பேசுகிறேன். நாளைக்கு இதை அட்ஜர்ன்மெண்ட். மோஷனாகக் கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். அதையும் கேட்காமல் அவர்கள் வெளியேறி விட்டார்கள். அதற்காக நான் மிகுந்த வருத்தப்படுகிறேன்.

வெளியேறுவதற்கென்றே வருகின்றவர்கள் சில பேர். திடீர் என்று வெளியேறிவிட்டவர்கள் சிலபேர். அந்த முறையிலே வெளியேறவிட்ட காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்காக நான் உள்படியே வருத்தப்படுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு புதிய உறவை இன்றைக்கு வளர்த்துக்கொண்டு அதன்மூலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வீழ்த்தி விடலாம் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நேற்றைக்கு நான் ஒரு செய்தியைப் படித்தேன். ஒரு பெண்-துணி துவைத்த ஒரு பெண், துவைத்த துணிகளையெல்லாம் பிழிவதற்காகத் தன் கையிலே எடுத்து முறுக்கிய பொழுது அவருக்கும் தெரியாமல் அந்தத் துணிகளுக்குள்ளே ஒரு பாம்பு இருந்து கையைத் தீண்டி அந்தப் பெண் இறந்து விட்டாள் என்று ஒரு செய்தி வந்தது. காங்கிரஸ்காரர்களே, துணியைப் பிழியும்போது உள்ளே பாம்பு இருப்பதைப் பார்க்காமல் பிழியாதீர்கள் என்று மாத்திரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு—இந்த நிதி நிலை மீது தரப்பட்டுள்ள எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் நன்றி கூறி இந்த அளவில் அமைகின்றேன்.

[1989 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவருடைய அனுமதையோடு திரு. கே. ரமணி அவர்கள்.

திரு. கே. ரமணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது பசி கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. தலைவரவர்களே சென்ற பிப்ரவரி மாதம் 18 ஆம் தேதி இந்த மன்றத்தில் நமது முதலமைச்சரவர்கள் மாநகராட்சித் தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது 18 வயது ஆணவர்களுக்கு ஒட்டுவேண்டும். உரிமை வேண்டும். அதைக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் இந்தத் தேர்தலைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்துக்கூட அந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாம் என்று நாங்களும், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்ற பல எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்ற நண்பர்களும் இங்கே பேசினார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஓட்டர் பட்டியல் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறது, உடனடியாக மாநகராட்சித் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக, நீண்ட காலம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது, இனி அவ்வாறு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வருகிறோம், இத்தேர்தலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு முடிவடைவதற்குள், 18 வயதுக்கான ஓட்டர் பட்டியல் நாடு முழுவதற்கும் மத்திய சர்க்கார் உத்தரவிட்டு தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது, அது தயாராகி வருமேயானால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை - இப்பொழுது நாம் விவாதித்து அவர் நமக்குப் பதில் கொடுத்திருக்கும்படியான இந்த அறிக்கை விவாதத்திற்கு வரக்கூடிய இந்தக் கூட்டத்தில் அந்தச் சட்டம் வருமேயானால் அந்த ஓட்டர் பட்டியல் தயாராகி முடிக்கப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால் ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை யாவது கொண்டு வந்து 18 வயது அடிப்படையிலேயே தேர்தல் நடத்தலாம் என்று கூறப்பட்டது. இப்போது முஸ்லீம்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய நோன்பு காலம் எல்லாம் இருப்பதையொட்டி இதை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே மறுபடியும் இந்தத் தேர்தலை ஜூன் மாதத்தில் நடத்துகிற அளவிற்கு ஒத்திவைத்து—அதற்குள்ளாக நிச்சயமாக ஓட்டர் பட்டியல் முடிந்து விடுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஏனென்றால் அந்த வேலை துரிதமாக கீழே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 18 வயது ஓட்டர் பட்டியல் அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்துவதற்கு கொஞ்சம் ஜூன் மாதம் வரையில் ஒத்திவைத்து நடத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சினையை நானும் எழுப்பி அவர்களுக்கு ஆதரவாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

1989 ஏப்ரல் 3] (திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்)

அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் ஏற்கனவே கேட்டுக் கொண்டதைப் போல, இப்போது அரசின் நிலையென்ன என்று அறிவிப்பது தான் முறையாக இருக்கும். ஏனென்றால்தேர்தலை குறித்து ஆயத்தங்களைச் செய்யக் கூடியவர்கள் செய்யமுடியும். எனவே அதனை அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு வேண்டுகோள். தமிழ்ப் புத்தாண்டு, தீபாவளி போன்ற நாட்களில் வழங்கப்படுகிற சலுகைகளை ரம்ஜா னிற்கும் வழங்க வேண்டும் என்று எங்கள் சார்பாக வேண்டு கோள் வைக்கப்பட்டது. எனவே, தீபாவளிக்கும், தமிழ்ப் புத் தாண்டிற்கும் வழங்கப்படுகிற சலுகைகள் ரம்ஜா னிற்கும், கிறிஸ் துமஸ்ஸிற்கும் சேர்த்து வழங்கினால் அது முறையாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ரம்ஜான் என்பது பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நாள். எனக்குத் தெரிந்தது கூட இஸ்லாமிய சகோதரர் அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லையே. . . . (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதம் நோன்பு வைத்து ரம்ஜான் திருநாள் வருகிறது. எனவே, அந்த ரம்ஜான் திருநாள் என்பது அதிகமாகச் சாப்பிடக்கூடிய நாள். ஆகவே, அந்த வாய்ப்பை கிறிஸ்துமஸ்ஸிற்கும், ரம்ஜா னிற்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதிகமாகச் சாப்பிடுகிற காரணத்தால்தான் ஏற்படுத்த முடியுமா என்று யோசிக்கிறோம். (சிரிப்பு.)

தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 18 வயது வாக்காளர்கள் வாக்களிக்க வேண்டுமென்ற கருத் திலே இங்கே கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெற்று வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றபோது கூட அவர்கள் இதில் கலந்து கொள்ளாமல் வெளிநடப்புச் செய்து அவர்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டியிருக் கிறார்கள். எனவே இந்த 18 வயது உள்ளவர்கள் வாக்களிக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். நான் அப்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். விரைவில் 18 வயது வாக் காளர்களுடைய பட்டியல் பூர்த்தி அடைந்து விடுமானால் இன் றைக்குக் கொண்டு வருகிற சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்து உடனடியாக இரண்டு மாதத்திற்குள் தேர்தல் நடத்த முடியு மென்றால், நடத்துவதாக நான் சொல்லியிருக்கிறேன். 18 வயது வாக்காளர்களுடைய பட்டியல் 23—5—1989 க்குள் அதாவது மே மாதத்திற்குள் முடிந்துவிடுமென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. எனவே, மே மாதத்திற்குள் முடிந்து விடுமென் கிற கருத்து இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், மே மாதம் 12-ம் தேதியன்று தேர்தலை நடத்துவது என்பது இயலாது. ரம்ஜான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 3]

பண்டிகை இருக்கிற காரணத்தால் வாக்கு சேகரிக்க, பிரச்சாரம் செய்ய இயலாது என்று இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பிலும், வெளியே உள்ள மற்ற முஸ்லீம் இயக்கங்களின் சார்பிலும் கோரிக்கைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, அவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு விரைவில் இந்த 18 வயது வாக்காளர்களுடைய பட்டியல் முடிந்து விடுமென்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிற காரணத்தால், மே மாதத்தில் முடிந்து விடுமென்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிற காரணத்தால், 18 வயது வாக்காளர்களைக் கொண்டே தேர்தல் நடத்தப்படும். விரைவில் ஜூன், ஜூலை யில் நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மீண்டும் நாளை காலை....

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக பேசும் போது பல்வேறு துறைகள் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தும், தொழிலாளர் நலன் சம்பந்தமாக ஒன்றும் இல்லையென்று குறைபட்டுக் கொண்டோம். அது சம்பந்தமாக கடந்த காலத்தில் வேறு விதமாக நடந்திருக்கிறது. எனவே அது சம்பந்தமாக ஏதாவது விளக்கம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கை வரும்போது அது பற்றி விளக்கமாகப் பேசலாம்.

[பிற்பகல் 2-30.]

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நேரம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அளித்த உரைக்கு நாங்கள் மிகவும் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் முதலாவதாக இந்த வர்வு-செலவுத் திட்டம் ஆரம்பித்தபோதும் சரி, அதற்கு பதில் உரை அளிக்கின்றபோதும் சரி, தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே முடிவு செய்து தொல்லை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது கண்டிக்கத்தக்க ஒன்று. இந்தச் சமயத்தை நான் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. வன்னியர்களுக்கு 20 சதவீதம், 30 சதவீதம் வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு, அவர்கள் அப்படித்தான் பேசுவார்கள் என்று என்னைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அப்போதே சொன்னேன். வர்தத்திற்குச் சொல்லவில்லை, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நியாயத்தைத்தான் நான் எடுத்து வைக்கிறேன். இருபெரும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, ஒருவருக்கு 20 சதவீதம் என்றும் இன்னொரு பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 30 சதவீதம் என்றும் இருப்பது குறித்து—இந்த நேரத்திலே பசிவேளையாக இருக்கிறது, கடைசி வகுப்பு நடத்துகின்ற ஆசிரியருடைய நிலையைப் போன்று இருக்கிறது, முதல்வர் அவர்களுக்கு, எனவே

1989 ஏப்ரல் 3] [திரு. கோ. பூவராகன்]

நான் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை— அவர்கள் ஆர அமர யோசித்து, ஒரு நல்ல முடிவிற்கு, இந்தச் சட்டமன்றம் இருக்கின்ற சமயத்திலே சொல்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போதே சொல்ல வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, விரைவில், அட்மிசன், வேலை வாய்ப்புகள் போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் வருகின்றன, ஜூலை மாதத்தில், அதற்குப் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலும் சரி, பட்ஜெட் விவாத உரையிலும் சரி, நமது இன்றைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள், அன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற போது, சிவகங்கையை மையமாகக் கொண்டு இயங்குகிற பசும் பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம் என்பதை, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று அறிவிப்பேன் என்று அவர்கள் சொன்னதை மீண்டும் மீண்டும் இருமுறை வலியுறுத்தி இந்தச் சபையில் பேசியிருக்கிறேன். நேரடியாகவும் சொல்லியிருக்கிறேன், இதை அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஜாதிப் பெயர்கள் இருக்கக்கூடாது, பட்டப் பெயர்களாக என்பது ஒரு கொள்கை. இருந்தாலும் சில நேரங்களில் ஜாதிப் பெயர்களே சிலருடைய பெயர்களாக இருக்கின்றன. நாத்திக இயக்கம் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற கம்யூனிட்டு இயக்கத்திலே கூட ஏ. எஸ். கே. ஜயங்கார் என்று சொன்னால்தான் புரியும். அந்த ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லவேண்டியிருந்தது. அதேபோல ஜி. டி. நாயுடு என்று சொன்னால்தான் புரியும். ஜி. டி. என். வருகிறார் என்று சொன்னால் புரியாது. ஜாதிப் பெயர்களை மாற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, சென்னையிலே கூட நுங்கம்பாக்கத்தில் குட்டி மேஸ்திரி தெருவில் மேஸ்திரியை அழித்துவிட்டார்கள். இது இப்போது குட்டித்தெரு என்று இருக்கிறது. சைதாப்பேட்டையில் குயவர் தெருவில் குயவரை அழித்துவிட்டார்கள். வெறும் தெரு என்றிருக்கிறது. அதேபோல், பூங்கா நகரில், நான் பேசிய ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்கு எதிரில் அண்ணா பிள்ளை தெரு என்று ஒரு தெரு இருந்தது. அதிலே பிள்ளை என்ற எழுத்தை அழித்துவிட்டார்கள் நான் பேசும்போது சொன்னேன். அண்ணாவிற்கு தமிழ்நாட்டிலே ஆயிரம் தெருக்கள் இருக்கின்றன. அண்ணா பிள்ளைக்கு ஒரே ஒரு தெரு தான் இருந்தது. அதையும் கொடுத்து விட்டீர்களே என்று சொன்னேன். அதனால் சில பெயர்களை ஜாதியின் பெயரால் குறிப்பிடும்போதுதான் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. எனவே, என்னதான் சொன்னாலும், பசும்பொன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 3]

முத்துராமலிங்கம் என்று சொன்னால், அது தேவர் திருமகனைக் குறிப்பிடாது என்ற காரணத்தால் பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம் என்று அந்த மாவட்டத்திற்கு பெயர் அழைக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான பொது விவாதம் முடிவுற்றது. பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (4-4-1989) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-33 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப் படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

37. சங்கரநாயனார் கோவில் அங்காடியின் அறிவிக்கப் பெற்ற அங்காடிப் பகுதியிலிருந்து சில கிராமங்களை நீக்குவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 2—9—1987-ஆம் நாளிட்ட 1720 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. 1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.

38. 1962-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு, வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகள் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 2—9—1987 ஆம் நாளிட்ட 1724 ஆம் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.

39. சேலம், கருமான் துறை முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிக்கான அங்காடிப் பகுதியினை அறிவிப்பது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 5—10—1987 ஆம் நாளிட்ட 1907 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. (1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.

40. கீழமங்கலம் அங்காடியின் அறிவிக்கப் பெற்ற அங்காடிப் பகுதியிலிருந்து சில கிராமங்களை நீக்குவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 6—11—1987ஆம் நாளிட்ட 2083 ஆம் எண்